ΚΥΠΡΙΑΚΟΣ ΦΥΛΑΞ

ΕΘΝΙΚΗ ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ΟΡΟΙ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ

Ἠσυνδρομήτεινε προπληρωτέα ὑποχρεωτική:

ΕΝ ΤΩι ΕΣΩΤΕΡΙΚΩι		ΕΝ ΤΩι ΕΞΩΤΕΡΙΚΩι	
Ετησία	Σελ. 10	Ἐτησία	Σελ. 12
Εξάμηνος	» 5	Ἐξάμηνος	» 7

Τιμή ἑκάστου φύλλου γρόσια 2.

ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ ΚΑΙ ΑΠΟΣΤΟΛΑΙ ΤΗι ΔΙΕΥΘΥΝΣΕΙ

ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ
ΕΦΡΑΙΜ Κ. ΠΕΤΡΙΔΗΣ

ΓΡΑΦΕΙΑ:
ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΟΔΟΣ.—Ἀγορὰ Κύκκου Ἀριθ. 26.

ΕΤΟΣ Ι΄ ΑΡΙΘ. 500

ΕΝ ΛΕΥΚΩΣΙΑι (Κύπρου), τῇ 3ῃ Νοεμβρίου 1915.

ΖΗΤΩ Η ΕΝΩΣΙΣ

Η ΕΛΕΥΘΕΡΑ ΕΛΛΑΣ
ΔΙΑ ΤΑΣ ΑΛΥΤΡΩΤΟΥΣ ΧΩΡΑΣ

Οἱ Ἕλληνες βουλευταὶ τῆς Ἑλληνικωτάτης ταύτης Νήσου διερμηνεύσαντες πιστότατα τοῦ Κυπριακοῦ λαοῦ τὰ ζωηρότατα συναισθήματα χαρᾶς καὶ εὐγνωμοσύνης ἐπὶ τῇ προσφορᾷ τῆς Ἑνώσεως τῆς Κύπρου μετὰ τῆς μητρὸς Ἑλλάδος πρός τε τὴν Α. Μ. τὸν Βασιλέα τῆς Μ. Βρεττανίας τὴν Κυβέρνησιν Αὐτοῦ καὶ εἰς τὰς δύο Βρεττανικὰς Βουλὰς καὶ δι' αὐτῶν πρὸς ἅπαντα τὸν ἀγγλικὸν λαὸν ἐξεπλήρωσαν ἀληθῶς ὕψιστον ὀφειλόμενον καθῆκον.

Διερμηνεύοντες οἱ Ἕλληνες ἀντιπρόσωποι τῆς Νήσου τὴν πεποίθησιν τοῦ Κυπριακοῦ λαοῦ, ὅτι ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις θὰ παράσχῃ πᾶσαν τὴν προσοχὴν αὐτῆς εἰς τὴν ἐθνικὴν ἀγωνίαν μεθ' ἧς ὁ Κυπριακὸς λαὸς ἀναμένει τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν προαιωνίων πόθων αὐτοῦ καὶ ὅτι εἶνε οὗτος ἕτοιμος νὰ συμμετάσχῃ εἰς πᾶσαν θυσίαν ὑπὲρ λαμπροτέρων ἐθνικῶν ἡμερῶν, ἀναγνωρίζουσι βεβαίως τὴν ὀδύνην τῆς ἐλευθέρας Ἑλλάδος μὴ δυνηθείσης, ἐν γε τῷ παρόντι, νὰ δεχθῇ τὴν Νῆσον ὡς ἔπαθλον πολέμου καὶ ἡ Ἑλλὰς καὶ μάλιστα ὁ Στρατηλάτης Βασιλεὺς αὐτῆς κάλλιστα γινώσκουσι καὶ τὰ μέγιστα ἐκτιμῶσι τὴν πατριωτικὴν ἐθελοθυσίαν τοῦ Κυπριακοῦ λαοῦ, ἧς ἔσχεν ἐπανειλημμένας τρανὰς καὶ ἐμπράκτους ἀποδείξεις.

Ἡ Ἑλλὰς ἀπὸ τῆς ἀπελευθερώσεως αὐτῆς ἔζησε καὶ ἠγωνίσθη καὶ προεκινδύνευσεν ὑπὲρ τῶν ἀλυτρώτων τέκνων αὐτῆς καὶ οὐδέποτε οὐδεμιᾶς ἐφείσθη θυσίας καὶ οὐδένα ἐφοβήθη κίνδυνον πρὸς βοήθειαν καὶ σωτηρίαν αὐτῶν. Γοργὴ καὶ ἐπιπόλαιος ἐπισκόπησις τοῦ πολιτικοῦ καὶ ἐθνικοῦ βίου τῆς ἐλευθέρας Ἑλλάδος πείθει καὶ τὸν μᾶλλον δύσπιστον περὶ τῆς μεγάλης ταύτης ἀληθείας.

Ἐὰν σήμερον ἀρνῆται ἡ Ἑλλὰς τὴν προσφορὰν τῆς Κύπρου, προσφιλεστάτης καὶ πολυπαθεστάτης θυγατρὸς, πόσον αἱμάσσει ἡ μητρικὴ καρδία αὐτῆς διδάσκει ἡ ἴδη ἱστορία τῆς νεωτέρας Ἑλλάδος, ἥτις διὰ τὴν Κρήτην ὑπέμεινε τὰς μεγίστας θυσίας καὶ ἀντεμετώπισε τοὺς μεγίστους κινδύνους

Ἐναπόκειται ὅθεν εἰς τὴν νοημοσύνην τοῦ Κυπριακοῦ λαοῦ, ὅπως ἐν τῇ ἀρνήσει ταύτῃ διίδῃ τὴν ἀλγεινοτάτην ὀδύνην ἀλλὰ καὶ τὴν καθολικὴν στοργὴν πρὸς ἅπαντα τὰ ἀλύτρωτα τέκνα αὐτῆς. Ἐὰν ἡ Κύπρος ὑπὸ θαλάσσης περιβαλλομένη δύναται ἀσφαλῶς νὰ περιέλθῃ εἰς τοὺς μητρικοὺς κόλπους, ὑπάρχουσιν ἀλλαχοῦ ἑκατομμύρια ἀλυτρώτων Ἑλλήνων, ἅτινα διατελοῦσιν ὑπὸ τὸ φάσγανον ἐκείνων, καθ' ὧν ἡ Ἑλλὰς προσκαλεῖται νὰ πολεμήσῃ.

Ἂς μὴ λησμονῆται μετὰ πόσης ἀγωνίας καὶ ὀδύνης ἡ Ἑλλὰς ἀπεμάκρυνε τῆς Ἑλληνικῆς Βουλῆς τοὺς Κρῆτας βουλευτὰς ἀποκρούουσα τὴν ἕνωσιν αὐτῆς, καὶ πόσον ὀξέως ὠδύνετο ἐπὶ τῷ διωγμῷ τῶν ἐν Μ. Ἀσίᾳ καὶ ἐν Θράκῃ Ἑλλήνων εἰς τοὺς ὁποίους, ἀδυνατοῦσα νὰ παράσχῃ τὴν ἔνοπλον προστασίαν, ἀνέλαβε νὰ διατρέφῃ ὑπὲρ τὰς 250 χιλ. τούτων ἐπὶ ἔτη ἤδη ἐξαντλοῦσα τοὺς οἰκονομ. πόρους αὐτῆς, ὡς στοργικωτάτη μήτηρ παρέχουσα εἰς θηλασμὸν πρὸς τὰ πεινῶντα τέκνα της τοὺς μεμαραμμένους μαστοὺς αὐτῆς.

Οὐδεμίαν διὰ τοῦτο πικρίαν, ἀλλὰ μεγαλειτέραν καὶ θερμοτέραν θὰ αἰσθάνεται ὁ Κυπριακὸς λαὸς στοργὴν καὶ ἀφοσίωσιν πρὸς τὴν Ἑλλάδα, ἥτις δὲν ἔπαυσε νὰ μεριμνᾷ ὑπὲρ ἀσφαλείας ἑαυτῆς, ἀλλ' ὑπὲρ τῆς ἀσφαλείας καὶ τῆς ὑπάρξεως ἑκατομμυρίων ὅλων ἀλυτρώτων τέκνων της.

Ἡ Κυπριακὴ φιλοπατρία ἐξεδηλώθη πάντοτε μετὰ παραδειγματικῆς αὐτοθυσίας, ὥστε μηδέποτε νὰ στέρξῃ ὁ Κυπριακὸς λαὸς ὅπως χάριν τῆς Νήσου ταύτης πάθωσιν ὅ,τι δήποτε ἄλλα τμήματα τοῦ Ἑλληνισμοῦ, διατελοῦντα ὑπὸ ἄμεσον καὶ μέγιστον κίνδυνον.

Ἡ εὐγνωμοσύνη τοῦ Κυπριακοῦ λαοῦ ἐπὶ τῇ νέᾳ ταύτῃ ἐκδηλώσει τῆς εὐγενοῦς καὶ φιλευθέρας πολιτείας τῆς ἐνδόξου Βρεττανικῆς δυναστείας καὶ τοῦ μεγαθύμου Βρεττανικοῦ λαοῦ, ἀποβαίνει μᾶλλον ἔνθερμος καὶ ἄδιος καὶ ἐμπνέει τὴν πεποίθησιν ὅτι ἡ ἐθνικὴ ἀποκατάστασις τῆς Κύπρου εἶνε πάντοτε ἐξησφαλισμένη.

ΟΙ ΕΛΛΗΝΕΣ
ΤΟΥ ΜΟΝΑΣΤΗΡΙΟΥ ΚΑΙ ΟΙ ΣΕΡΒΟΙ

Διάφοροι πληροφορίαι ἐκ Μοναστηρίου ἀγγέλλουσιν ὅτι ἡ κατάστασις τῶν ἐκεῖ Ἑλλήνων πᾶν ἄλλο ἢ εὐχάριστος τυγχάνει. Πολλοὶ τῶν ἐν Μοναστηρίῳ ὁμογενῶν ὅσοι ἔχουν καταφύγει εἰς Θεσσαλονίκην, βεβαίοῦν πράγματα φρικιαστικὰ ἅτινα θὰ ἦσαν ἀπίστευτα, ἂν δὲν ἐπρόκειτο, περὶ ἀκραιφνῶν ἑλλήνων γνωστοτάτων καθ' ἅπασαν τὴν Μακεδονίαν καὶ ἐγκρίτων ἐμπόρων. Συγχρόνως πάντες ἐκφράζουν θλῖψιν καὶ παράπονον διὰ τὴν ἐγκατάλειψίν των, ὄχι μόνον ἀπὸ τὸ ἐπίσημον Κράτος ἀλλὰ καὶ ἀπὸ τὸν ἑλληνικὸν τύπον, μὴ δώσαντα οὐδέποτε προσοχὴν διὰ τὰ ἐν τῇ Σερβικῇ Μακεδονίᾳ συμφέροντα.

Καὶ διηγοῦνται.

Ἀπὸ τῆς ὑπὸ τῶν Σέρβων καταλήψεως τοῦ Μοναστηρίου ὅλα τὰ κακὰ ἐνέσκηψαν ἐπὶ τῶν κατοίκων τῆς ἀκραιφνῶς ἑλληνικῆς πόλεως. Αἱ ἑλληνικαὶ ἐπιγραφαὶ διὰ τῆς βίας ἐσβέσθησαν, ἀπηγορεύθη εἰς τὰ ἑλληνικὰ τυπογραφεῖα νὰ τυπώνουν ἀγγελτήρια καὶ ἐπισκεπτήρια ἑλληνιστί, πρὸς δὲ ἀπηγορεύθη «αὐστηρότατα» ἡ εἰσαγωγὴ οἱασδήποτε ἑλληνικῆς ἐφημερίδος καθ' ὃν χρόνον ἐν Θεσσαλονίκῃ κυκλοφοροῦν ἐλευθέρως αἱ Σερβικαὶ ἐφημερίδες. Εὐθὺς ὡς οἱ σύμμαχοί μας κατέλαβον τὴν Ἑλληνικὴν πόλιν, ἐπέπεσαν ὡς ὄρνεα ἁρπακτικὰ τοῦ ἑλληνικοῦ στοιχείου καὶ ἰδίως τῶν ἑλληνικῶν περιουσιῶν. Τὰ ὡραῖα καὶ μεγαλοπρεπῆ κτίρια τῆς ἑλληνικῆς κοινότητος μετεβλήθησαν εἰς Νοσοκομεῖα καὶ «χοροδιδασκαλεῖα» χάριν τῆς ἐνσκήψάσης Σερβικῆς νεολαίας. Αἱ περιουσίαι τῶν Ἑλλήνων κατεστράφησαν διὰ τῶν τακτικῶν, προσθέτων, καὶ ἄλλων ἐκτάκτων φόρων πρὸς δὲ καὶ διὰ προστίμων, διότι εἰς τὸν προϋπολογισμὸν τοῦ Σερβικοῦ Κράτους ὑπάρχει ἰδιαίτερον κονδύλιον ἐσόδων ἐκ προστίμων.

Τὰ δεινὰ ὅμως ἠὐξήθησαν μετὰ τὴν ἔκρηξιν τοῦ Εὐρωπαϊκοῦ πολέμου. Ἀενάως, καθημερινῶς παντὸς εἴδους φορολογίαι. Πάντες οἱ δυνάμενοι νὰ φέρουν ὅπλα κατέφυγον εἰς τὴν Ἐλευθέραν Ἑλλάδα, μὴ ἐνισοῦντες νὰ πολεμήσουν μετὰ τῶν «νεωτέρων βανδάλων», ὅπως τοὺς ἀποκαλοῦν, ἔμειναν δὲ μόνον οἱ γέροντες τὰ παιδία καὶ οἱ τελείως ἀνίκανοι. Ἀλλὰ οἱ Σέρβοι δὲν ἐπτοήθησαν. Τοὺς μὲν γέροντας ἔχουν καταγράψει εἰς τὰ βιβλία των κατὰ 10—15 ἔτη νεωτέρους, τοὺς δὲ τελείως ἀνικάνους δὲν παραδέχονται ὡς τοιούτους καὶ τοῦτο διὰ νὰ τοὺς στρατολογοῦν «προσκαίρως» τρὶς ἢ τετράκις καὶ νὰ τοὺς ἀφίνουν λαμβάνοντες γενναῖον «μπαξίσι». Οὕτω δὲ κατήντησαν ἔμποροι τοῦ Μοναστηρίου μὲ κολοσσιαίας ἄλλοτε περιουσίας νὰ πωλοῦν τὰ ἔπιπλά των διὰ νὰ πληρώνουν τοὺς καθημερινοὺς φόρους καὶ νὰ δωροδοκοῦν τοὺς Σέρβους ὑπαλλήλους τῆς στρατολογίας.

Καὶ ταῦτα καθ' ἣν ἐποχὴν πλῆθος σφριγώντων νέων Σέρβων περιφέρονται ἐλευθέρως ἀνὰ τὰς ἀγυιὰς τοῦ Μοναστηρίου, καὶ καθ' ἣν στιγμὴν χιλιάδες Σέρβων εὑρισκόμενοι εἰς Θεσσαλονίκην ἀπολαύουν ἐκ μέρους τῶν ἑλληνικῶν ἀρχῶν τόσων εὐκολιῶν ἀναγνωριζουσῶν εἰς αὐτούς, κακῶς, δικαιώματα.

Τέλος πάντες οἱ Μοναστηριῶται Θεσσαλονίκης, λέγουν «Ἐὰν ὑπεφέραμεν ὅ,τι δήποτε ἀπὸ τοὺς Βουλγάρους μὲ τρὺς ὁπόιους καὶ ἐναντίον τῶν ὁποίων ἔχομεν ἀγωνισθῇ, οὐδέποτε θὰ παρεποσούμεθα καὶ ἀγογγύστως θὰ ἠνειχόμεθα τὰ πάντα. Ἀλλὰ νὰ ὑποφέρωμεν ἀπὸ συμμάχους εἰς τοὺς ὁποίους τόσας εὐκολίας κάμνομεν καὶ εἰς τοὺς ὁποίους δίδομεν πολὺ μεγαλείτερα δικαιώματα ἀπὸ ἡμᾶς τοὺς ἰδίους, τοῦτο εἶναι ἀδικαιολόγητον καθ' ὁλοκληρίαν.»

Σημειοῦμεν τὰς πληροφορίας ταύτας ὡς λίαν ἐνδιαφερούσας καὶ ἐφιστῶμεν ἰδιαιτάτα ἐπ' αὐτῶν τὴν προσοχὴν τῶν ἁρμοδίων.

«ΤΟ ΚΡΑΤΟΣ»

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ
ΕΠΙ ΕΚΟΣ ΘΡΥΠΟΣ ΚΑΤΑΣΤΡΕΠΤΙΚΟΥ ΕΙΣ ΤΑΣ ΑΜΠΕΛΟΥΣ ΕΝ ΚΥΠΡΩ

ΥΠΟ

Χ. Π. ΣΟΛΟΜΙΔΟΥ

Ἐντομολόγου εἰς τὸ Γεωργικὸν Τμῆμα Κύπρου.

Τὸ ἔντομον τοῦτο ὅπερ περιεγράφη ὑπὸ τοῦ κ. *P. Baignall* ὑπὸ τὸ ὄνομα Κρυπτόθριξ ὁ Βριτχύλαιμος ὡς νέον εἶδος, ἦτο γνωστὸν εἰς τοὺς καλλιεργητὰς τῆς ἀμπέλου ἐν Κύπρῳ ἀπὸ δέκα τουλάχιστον ἐτῶν, ἀλλ' ἐθεωρεῖτο ἀκίνδυνον ἢ δὲ ὡς γεγονὸς ἐπιφερομένη ζημία, ἀπεδίδετο εἰς ἄλλας αἰτίας, δηλαδὴ εἰς κρυπτόγαμικὴν πάθησιν, εἰς ἀκατάλληλον γῆν, εἰς κακὴν καλλιέργειαν ἢ σφαλερὰς μεθόδους φυτεύσεως. Ἐνὸς 15θημέρου μελέτη ἐπὶ τόπου κατὰ τὸν παρελθόντα Αὔγουστον ἔπεισέ με, ὅτι ἡ καταστροφὴ ἐξ ἧς αἱ ἄμπελοι αὗται ἔπασχον δὲν ὀφείλετο εἰς τινας τῶν αἰτιῶν τούτων Μία ἐνδελεχὴς ἐξέτασις τῶν ριζῶν, φύλλων, κλάδων, σταφυλῶν καὶ ἀνθέων οὐδεμίαν ἔνδειξιν παρέσχον κρυπτογαμικῆς νόσου. Ἀλλ' εὔτε καὶ ὠφείλετο ἡ προσβολὴ εἰς ἐλαττωματικὸν ἔδαφος ἢ εἰς ἀτελῆ φύτευσιν ἢ καλλιέργειαν, καθότι ἡ χαρακτηριστικὴ αὐτὴ προσβολὴ παρετηρεῖτο καὶ ἐπὶ τῶν ἀμπέλων τοῦ Κυβερνητικοῦ ὑποδειγματικοῦ ἀμπελῶνος εἰς Ὄμοδος, ἔνθα τὸ ἔδαφος εἶχε καλλιεργηθῇ τὰ μάλιστα μεθοδικῶς καὶ αἱ ἄμπελοι ἐπιμελῶς εἶχον φυτευθῇ, καὶ ἐμπείρως ἐπιτηρήθησαν. Οἱ ἀμπελοκτήμονες τῶν ὁποίων αἱ ἄμπελοι ἦσαν οὕτω προσβεβλημέναι, ἐκάλουν τὴν ἀσθένειαν «Καραολὶ» ὅπερ—σημαίνει περιπέλιξιν, κατάστασιν προξενουμένην διὰ τῆς ἐνεργείας τοῦ θρίπος ἐπὶ τῆς Ἀμπέλου.

Τὸ ἔντομον τοῦτο ἔχει τρεῖς γενεὰς μεταξὺ δὲ τοῦ Ἀπριλίου καὶ τῶν μέσων Σεπτεμβρίου προσβάλλει ὅλα καὶ τὰ μᾶλλον τρυφερὰ μέρη τῆς ἀμπέλου.

Τὰ ὠὰ ἐναποτίθενται ἐντὸς τῶν ὀφθαλμῶν ἢ παρὰ τὴν βάσιν τοῦ ἀνοίγματος τῶν τρυφερῶν φύλλων. Αἱ νύμφαι (σκώληκες) ἅμα τῇ ἐκκολάψει των προσβάλλουσι τούτους· ἀπομυζῶσαι τοὺς χυμούς, ἀφοῦ κόψωσιν ἢ λείψωσι (γλείψωσι) τὴν ἐπιδερμίδα. Οἱ ὀφθαλμοὶ δὲν καταστρέφονται ὁλοτελῶς, καὶ ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον, δύνανται νὰ ἀναπτυχθῶσι, καίτοι οὐχὶ κανονικῶς, καθότι αἱ ἀποστάσεις μεταξὺ τῶν δακτυλίων τῶν στελεχῶν βραχύνονται καὶ τὰ ἐπὶ τούτων φυόμενα φύλλα ὡς καὶ τὰ ἀπ' εὐθείας προσβληθέντα περιτυλίσσονται καὶ φέρουσι κηλίδας ποικίλων μεγεθῶν, ὅπου ἡ κάτω ἐπιφάνεια τῆς ἐπιδερμίδος κατεφαγώθη ὑπὸ τῶν θριπῶν.

Αἱ νύμφαι καὶ τὰ τέλεια ἔντομα ἐξικολουθοῦσι καταστρέφοντα τὸ φύλλωμα ἐπὶ τῶν κλάδων ἔνθα ἡ προσβολὴ ἐνετοπίσθη, τῶν φυτῶν ἐν τῷ μεταξὺ χρόνῳ ἀναδιδόντων ἄλλους κλάδους.

Ὅταν τὰ ἔντομα ἔχουσι συμπληρώσει τὴν καταστροφὴν εἰς ἓν μέρος, ταῦτα ἄρχονται ὁμοίας προσβολῆς εἰς ἄλλο τινὰ λείχουσι τοὺς μίσχους ἢ πιδίσκους τῶν φύλλων ἢ τῶν ὀφθαλμῶν παρὰ τὴν βάσιν, παρεμποδίζοντα τὴν ἀνάπτυξίν των καὶ προξενοῦντα τὴν περιτύλιξιν. Ὅταν ταῦτα εἶνε πολυάριθμα, πάντες οἱ πρῶτοι ὀφθαλμοί τε καὶ μικροὶ κλάδοι σχεδὸν καταστρέφονται, καὶ νέοι πάλιν σχηματίζονται. Καθ' ὃν χρόνον τὰ ἔντομα ὑπερμέτρως ἐπολλαπλασιάσθησαν, καὶ ἔφθασαν ἐπὶ τῶν νέων κλάδων, οἱ τελευταῖοι αὐτοὶ ἀνεπτύχθησαν, καὶ μόνον τὰ τρυφερὰ των φύλλα θὰ ὑπόκεινται εἰς βλάβην. Κατὰ τὴν ἄνθησιν τὰ ἔντομα συνδυάζονται καὶ ὠοτοκοῦσι ἐπὶ τῶν νεαρῶν βλαστῶν, πρὸ τῶν ἀνθῶν ἢ ἐπὶ τῶν φύλλων, καὶ τότε ἄρχονται τῆς προσβολῆς των εἴτε ἐπὶ τῶν ἀνθέων, τῶν ὁποίων οἱ στήμονες καὶ αἱ ὠοθῆκαι (ὕστερο-) καταστρέφονται εἴτε ἐπὶ τῶν σταφυλῶν αἵτινες μόλις ἔδεσαν.

Ἡ καταστροφὴ συμφώνως πρὸς τὰς παρατηρήσεις μου συνήθως περιορίζεται ἐπὶ δύο καὶ τριῶν βοτρύων (κνιζῶν). Οἱ ἄλλοι ἀναπτύσσονται, ἀλλ' ἐκ περιτροπῆς προσβάλλονται εἰς βραδυτέραν περίοδον.

Τρόπος προσβολῆς.

Ὁ τρόπος τῆς προσβολῆς τελεῖται ὡς ἑξῆς· τὸ ἔντομον σκάπτει ἢ δάκνει τὸ δέρμα τῆς ραγὸς, ἔπειτα βυθίζει τὸ ρύγχος του καθ' ὅλου ἐντὸς τῆς σαρκὸς, καὶ ἀπομυζᾷ τοὺς χυμούς. Ἐὰν δὲν ἐμποδισθῇ ἀπὸ τὸ ἐκλεγὲν μέρος, ἀποσύρει τὸ ρύγχος του, καὶ ἀμέσως προσβάλλει ἄλλο σημεῖον τῆς ραγός. Παρετήρησα ὅτι μετὰ δύο λεπτὰ, ἀφοῦ ὁ θρὶψ ἀποσύρῃ τὸ ρύγχος του, μία ἀσθενὴς μέλαινα κηλὶς σχηματίζεται, καὶ ὅταν ἓν ἔντομον παραμείνῃ ἐπὶ πλείονα χρόνον μὲ τὸ ρύγχος ἐμβεβυθισμένον ἐντὸς τῆς σαρκὸς, ἀφοῦ τοῦτο ἀποσυρθῇ, μία βαθεῖα μέλαινα κηλὶς καθίσταται ὁρατὴ εἰς 2-4 ἡμέρας· αὕτη πρόσλαμβάνει χρῶμα καφέ, καὶ προσλαμβάνει ὄψιν φελλοῦ, καὶ προέρχεται ἀπὸ τὴν ἐπιφάνειαν τῆς ἐπιδερμίδος τῆς ραγός.

Τὸ ἐξέλκωμα τοῦτο δύναται εὐκόλως νὰ ἀποσπασθῇ διὰ τοῦ ὄνυχος τοῦ δακτύλου, καὶ μικροσκοπικὴ ἐξέτασις δεικνύει ὅτι τοῦτο δὲν εἶνε ἡ ἐξωτερικὴ ἐπιδερμὶς (ἐξωδέρμιον) τῆς ραγὸς ἀλλὰ συνίσταται ἐκ νεκρῶν ἱστῶν σαρκός.

Εὕρον ὅτι οἱ ἱστοὶ κατεστράφοντο εἰς βάθος 15 χ. μ. περίπου, καὶ ὅλα τὰ κύτταρα καὶ οἱ ἱστοὶ τῆς σαρκὸς περὶ τὸ προσβεβλημένον μέρος ἦταν χρώματος καφὲ-κιτρίνου.

Αἱ ἐξελκώσεις (ἢ ἐοχρώσεις) ποικίλλουσιν εἰς τὸ σχῆμα καὶ μέγεθος, ὡς καὶ ὁ ἀριθμὸς αὐτῶν ἐπὶ μιᾶς ραγός. Ἐσημείωσα 10 κίμπας (σώληκας) ἐπὶ μιᾶς ραγὸς ἡμῶν χωρὶς ἀπομυζώσας τὸν χυμόν. Ράγες προσβαλλόμεναι, ἢ δὲν ἀναπτύσσονται, ἢ ἀποξηραίνονται. Ὅταν δὲ ἀσθενέστερον αὗται προσβάλλωνται, ἀναπτύσσονται μὲν, ἀλλ' ἕνεκεν τῆς παρουσίας τῶν ἐξελκώσεων ἢ κηλίδων τούτων παραμορφοῦνται, καὶ δὲν εἶνε ἐμπορεύσιμοι. Ἐξ σοβαρὰς προσβολὰς 50 ο)ο ἐκ τοῦ καρποῦ πιθανὸν νὰ καταστριφῇ. Εἰς τοιαύτας περιπτώσεις ἡ κίνησις τῶν χυμῶν ἐπηρεάζεται, καὶ δυνατὸν νὰ εὕρωμεν νέα ἄνθη καὶ μικρὰς ράγας ἀναφαινομένας κατὰ Ἰούλιον καὶ Αὔγουστον, ταῦτα δὲ προμηθεύουσι νέαν τροφὴν διὰ τὴν 2αν καὶ 3ην γενεάν.

Οὐδεμίαν προσοβλὴν παρετήρησα ἐπὶ τῶν ξυλωδῶν μερῶν τῆς ἀμπέλου ὡς καὶ ἐπὶ τῶν ριζῶν της. Οὐδεμία ἄμπελος προσβεβλημένη ὑπὸ τοῦ ἐντόμου εὑρέθη ὑπ' ἔμοῦ φέρουσα ἀσθενεῖς ρίζας. Τὸ τοιοῦτο παρέχει ἐπιπρόσθετον ἀπόδειξιν, ὅτι ἡ ἐπὶ τῶν φυτῶν πρὸξενουμένη καταστροφὴ, προξενεῖται ὑπὸ τῶν ἐντόμων.

Τὸ ἔντομον ἀναφαίνεται, ὅταν ἡ ἄμπελος ἐκβλαστάνῃ τοὺς πρώτους ὀφθαλμοὺς καὶ φύλλα. Ὅτε καὶ ἐναποτίθενται ὠὰ ἐπὶ τῶν φύλλων ἢ ἀνοιγόντων ὀφθαλμῶν. Ἡ ἐκκόλαψις τελεῖται εἰς 2-5 ἡμέρας. Ἄμπελοι ἐνωρὶς προσβαλλόμεναι παρουσιάζουσι μίαν ὄψιν μεγαλειτέρας καταστροφῆς ἢ ἄμπελοι αἵτινες προσβάλλονται μόνον μετὰ τὸν σχηματισμὸν τῶν πρώτων κλάδων. Εἰς τὴν τελευταίαν περίοδον τὸ ἔντομον εὑρίσκει τὰ φύλλα καὶ τοὺς βλαστοὺς σκληροτέρους, καὶ τὸ ρύγχος δὲν δύναται νὰ προξενήσῃ μεγάλην ζημίαν Αὕτη εἶνε ἡ πρώτη γενεὰ καὶ ἀναφαίνεται κατ' Ἀπρίλιον. Ἡ δευτέρα γενεὰ συμβαίνει κατὰ Μάϊον ἢ Ἰούνιον, ὅτε ἡ ζημία ἐξ ἴσου εἶνε σοβαρὰ, διότι ὅλα τὰ ἔντομα προσβάλλουσι τὰ ἄνθη καὶ τοὺς νεαροὺς καρποὺς. Περὶ τὰ 90 ο)ο καρποῦ ἐπὶ μιᾶς ἀμπέλου δυνατὸν νὰ καταστραφῶσι, τῶν ἐντόμων προσβαλλόντων τὸν ἕνα βότρυν μετὰ τὸν ἄλλον. Ὅταν ἔχωσι συμπληρώσει τὴν προσβολὴν των ἐπὶ μιᾶς ἀμπέλου, μεταβαίνουσιν ἐπὶ ἄλλης συχνάκις πολλὰ τοιαῦτα φυτὰ εὑρίσκονται οὕτω προσβεβλημένα. Ἀλλαχοῦ πόλιν ἡ προσβολὴ περιορίζεται εἰς μεμονωμένα φυτὰ, τούτου συνήθως ἀποδιδομένου εἰς τὸ ὅτι τὰ ἔντομα μετεφέρθησαν διὰ τοῦ ἀνέμου. Ὅταν δὲν συμβαίνει τοῦτο, συχνάκις εὑρίσκομεν ὅτι εἰς τὸ ἑπόμενον ἔτος ἡ προσβολὴ δὲν εἶνε τόσον σοβαρὰ ὡς ἡ τοῦ προηγουμένου ἔτους.

Ἡ προσβολὴ τῆς δευτέρας αὐτῆς γενεᾶς διαρκεῖ μέχρι τῶν πρώτων ἡμερῶν τοῦ Αὐγούστου, ὅτε ἡ τρίτη γενεὰ ἀναφαίνεται.

Ἡ γενεὰ αὕτη ὑπάρχει καθ' ὅλον τὸν Αὔγουστον, καὶ ἐξακολουθεῖ μέχρι τῆς φυλλοβολῆς. Τότε τὰ τέλεια ἔντομα διαχειμάζουν εἰς τὰς ρωγμὰς τῶν αὐτῶν στελεχῶν, καὶ εἰς τοὺς παραπλεύρους κλάδους ἢ ἐν τῷ ἐδάφει μέχρι τοῦ ἑπομένου Ἀπριλίου, ὅτε πάλιν ἡ πρώτη γενεὰ φαίνεται, ἢ ἀνανεώνει τὸν βιολογικὸν κύκλον της.

Παρετήρησα διάφορα Ἀκάρεα ὡς παράσιτα ἐπὶ τοῦ Κρυπτόθριπος· τοῦ βριχυλαίμου ἀλλ' ἕνεκεν κατεπειγούσης ἄλλης ἐργασίας, δὲν ἐμελέτησα ταῦτα.

Τὰ ἀκόλουθα προληπτικὰ συμβουλεύονται :

1) Καθαρίσατε τοὺς ἀμπελῶνας ἀπὸ ἄγρια χόρτα, συναθροίσατε καὶ καύσατε ὅλα τὰ φύλλα, ἢ νὰ φαγωθῶσι ταῦτα ὑπὸ ποιμνίων· τὸ τοιοῦτον καταστρέφει μέγαν ἀριθμὸν τῶν ἐντόμων.

2) Ἀποφλοιώσατε τὰ στύπη (κουζοῦπες) καύσατε τὸν φλοιὸν τούτων. Ἐφαρμόσατε 15 ο)ο ἄσβεστον καὶ ἐπαλείψατε τὰ στελέχη ταῦτα. Πιθανῶς 80 ο)ο—90 ο)ο τῶν ἐντόμων τῶν διαχειμαζόντων ἐκεῖ θὰ ἐφονεύοντο διὰ τοῦ τρόπου τούτου.

3) Βαθεῖα ἄροσις ἢ ἐκσκαφὴ εἶναι λίαν ἀναγκαῖαι καθότι οὕτω μέγας ἀριθμὸς ἐντόμων θὰ ταφῇ. Ὅταν ἡ ἀμπελος ἔχει ἤδη προσβληθῇ, ἡ συμβουλευομένη θεραπεία εἶνε νὰ ψεκάσητε ταύτην, ὅταν οἱ πρῶτοι βλαστοὶ ἀναφαίνωνται περὶ τὸν Ἀπρίλιον μὲ 1 1)2 ὀκᾶν Κάσσιαν, 27 δραμ. ἀρσενικοῦ χαλκοῦ εἰς 100 ὀκ. ὕδατος.

Ἂς ἐπαναληφθῇ ὁ αὐτὸς ψεκασμὸς, ὅταν τὰ ἄνθη πλησιάζωσι τὴν ἐποχὴν τοῦ ἀνοίγματος αὐτῶν κατὰ Μάϊον.

Ὁ Μελετήσας

Χ. Γ. Σολομίδης

ἐντομολόγος Γεωργ. Τμημ. Κύπρου.

ΦΥΣΙΟΓΡΑΦΙΚΟΝ ΜΟΥΣΕΙΟΝ
ΕΝ ΤΩι ΠΑΓΚΥΠΡΙΩι

Πρὸς πάντας τοὺς τροφίμους τοῦ Παγκυπρίου Πατρούς, Φαρμακοποιούς, Καθηγητάς, Διδασκάλους, Ἐμπόρους καὶ τοὺς ἁπανταχοῦ Κυπρίους.

Αἱ φυσικαὶ ἐπιστῆμαι θεωροῦνται σήμερον ὑφ' ἁπάντων ὁ μέγιστος τῶν παραγόντων τῆς προόδου τῶν ἐθνῶν. Ἵνα ὅμως αὗται ἐπιτελέσωσι τὸ ἔργον αὐτῶν ἀνάγκη ἐποπτικῆς τούτων διδασκαλίας. Ἀλλ' ἐποπτικὴ διδασκαλία τῶν Φυσικῶν Ἐπιστημῶν ὑπονοεῖ καὶ τὴν ὕπαρξιν μουσείων Φυσιογραφικῶν. Τοιούτου δὲ μουσείου στερεῖται τὸ ἡμέτερον Παγκύπριον τὸν καταρτισμὸν δὲ τούτου ἀπὸ σήμερον ἀναλαμβάνομεν ἐπικαλούμενοι πρὸς τοῦτο καὶ τὴν ἀρωγὴν ἁπάντων τῶν τροφίμων τοῦ Παγκυπρίου καὶ τῶν ἁπανταχοῦ Κυπρίων.

Τὸ Φυσιογραφικὸν Μουσεῖον τοῦ Παγκυπρίου ὄχι μόνον θὰ χρησιμεύσῃ διὰ τὴν διδασκαλίαν τῶν Φυσικῶν ἐπιστημῶν, ἀλλὰ καὶ θὰ διευκολύνῃ διὰ τῶν Κυπριακῶν αὐτοῦ συλλογῶν τὸ ἔργον πάντων τῶν κατὰ καιροὺς ὑπὲρ προαγωγῆς τῆς ἐπιστήμης τὴν Κύπρον ἐπισκεπτομένων φυσιοδιφῶν.

Πρὸς τοὺς κ.κ. διδασκάλους ἰδίᾳ γίνεται ἡ ὑπόμνησις ὅτι διὰ τῆς πολυτίμου αὐτῶν ἐπικουρίας εἰς τὸ ἔργον νὰ ἐνισχύσωσι καὶ τὴν ἐπιστήμην καὶ κατ' ἄλλην κατεύθυνσιν νὰ ὠφελήσωσιν. Συλλέγοντες δηλαδὴ τὰ ἀντικείμενα διπλᾶ καὶ πολλαπλᾶ ἐξ ὧν θὰ ἀποστέλλωσι πρὸς τὸ Φυσιογραφικὸν Μουσεῖον θὰ καταρτίζωσι καὶ παρ' ἑαυτοῖς ἐν τῇ σχολῇ ἐν ᾗ ἕκαστος διδάσκει, τοπικὸν Φυσιογραφικὸν Μουσεῖον, οὕτινος ἡ χρησιμότης ἐν τῇ διδασκαλίᾳ εἶνε ἀναμφισβήτητος.

Κατανομάζοντες δὲ ἀφ' ἑτέρου αὐτὰ ἐν τῇ τοπικῇ δια

στάχεις) φακή, φασίολοι καὶ ἐν γένει ὁποιαδήποτε ὄσπρια ἀγριά τε καὶ ἥμερα.

4) Ἄλευρα διαφόρων σίτηρῶν, κολλώδεις οὐσίαι (τσιρίσι) κτλ.

5) Εἴδη ριζῶν, φύλλων, ἀνθέων, καρπῶν, σπερμάτων εὐχρήστων ὡς δημωδῶν φαρμάκων ἢ πρὸς χρῆσιν ἱροτελεστιῶν.

6) Φυτὰ δηλητήρια.

7) Φυτὰ εὔχρηστα εἰς τὴν βαφὴν, σχοινοπλοΐαν, πλουντικήν.

8) Ῥητίναι, βάλσαμα ἢ ἄλλα παχύρρευστα φυτικὰ προϊόντα.

9) Φυτὰ καὶ ζῶα συνδεόμενα πρὸς μύθους καὶ διηγήσεις.

10) Παθολογικαὶ στρεβλώσεις βλαστῶν, φύλλα φυτῶν ἀγρίων, νοσηρὰ ἢ νοσηρῶς περιεστραμμένα ἢ ἐστιγμένα διὰ κηλίδων ἢ διωγκωμένα παρὰ φύσιν.

11) Μύκητες, βρύα φυτὰ γλυκέων ἢ ἁλμυρῶν ὑδάτων λειχῆνες ἐπὶ τῶν φλοιῶν τῶν δένδρων, ἐπὶ τῶν βράχων ἢ ἐπὶ τῆς γῆς κτλ.

12) Ὠὰ καὶ φωλεὰ πτηνῶν.

13) Ζῶα (θηλαστικὰ πτηνὰ τεταριχευμένα ἢ μή.

14) Σκελετοὶ ἢ καὶ κρανία ζώων (ὑποῦ, βοός, προβάτου, κυνός, λαγωοῦ κλ.).

15) Ὄφεις δηλητηριώδεις ἢ μὴ καὶ ἐν γένει οἱαδήποτε ἑρπετά.

16) Οἱαδήποτε ἔντομα.

17) Ζῶα γλυκέων ἢ ἁλμυρῶν ὑδάτων.

18) Ὀρυκτὰ πετρώματα, λίθοι οἰκοδομῆς κλπ.

19) Ἀπολιθώματα ζώων ἢ τῶν φυτῶν ἢ πετρώματα ἀπολιθωματοφόρα.

20) Πληροφορίαι περὶ τῆς θέσεως διαλειπουσῶν θειούχων ἢ ἰαματικῶν ἐν γένει πηγῶν, ἐν Κύπρῳ εὑρισκομένων.

21) Πληροφορίαι περὶ τῆς θέσεως σταλακτικῶν ἢ ὀστεοφόρων.

22) Φωτογραφίαι Κυπριακῆς βλαστήσεως δένδρων, φυτῶν ἢ ζώων πολυχροϊῶν ἢ ἱστορικῶς ἢ ἄλλως πως ἐνδιαφερόντων.

Τρόπος διατηρήσεως καὶ ἀποστολῆς.

Τὰ πλεῖστα τῶν ἄνω ἀντικειμένων ἀποστέλλονται ἁπλῶς ξηρὰ ἐντὸς κιβωτίων. Φυτὰ ἄτινα δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ ἀποσταλῶσι ξηρὰ (οἷον μύκητες, σαρκώδεις καρποί, φυτὰ θαλάσσια κ.τ.λ.) ἀποστέλλονται ἐν ὕδατι ἢ ἐν οἰνοπνεύματι ἢ ἐν βεβρεγμένοις πιτύροις ἐκ ξύλου Ἰσαύτως ἐντὸς οἰνοπνεύματος ἀποστέλλονται καὶ ἑρπετὰ καὶ ζῶα θαλάσσια.

Ἑφ' ἑκάστου ἀντικειμένου προσκολλᾶται ἢ ἐπιρράπτεται ἀριθμὸς, ἐν ἰδιαιτέρῳ δὲ χάρτῃ ἢ ἐπιστολῇ σημειοῦται τὸ κοινὸν ὄνομα αὐτοῦ, ἡ χρῆσις, ὁ τόπος ἐν ᾧ συνελέγη τοῦτο, ὁ χρόνος τῆς συλλογῆς τὸ ὄνομα τοῦ δωρητοῦ καὶ εἴ τι ἄλλο γνωστόν.

Τὰ ἀντικείμενα ἀποστέλλονται ἀπ' εὐθείας.

«Εἰς τὸ Φυσιογραφικὸν Μουσεῖον τοῦ Παγκυπρίου Γυμνασίου ἐν Λευκωσίᾳ»

Ὁ καθηγητὴς τῶν φυσικῶν

Γ. Α. Σαββίδης.

ΤΑ ΠΑΡΑΣΚΗΝΙΑ ΤΩΝ ΔΥΟ ΠΟΛΕΜΩΝ

—Τὸ ἄγνωστον ἔργον τοῦ Στρατηλάτου Βασιλέως. —Ἀποκαλύψεις ἀγνώστων γεγονότων τῆς πολεμικῆς καὶ διπλωματικῆς δράσεως τῆς νεωτάτης Ἑλλάδος.

Ἐπίσημος ἱστορικὴ ἀφήγησις γραφεῖσα ἐπὶ τῇ βάσει αὐθεντικῶν πηγῶν ὑπὸ ἀνωνύμου συγγραφέως.

(Συνέχεια).

—Αἱ κρίσεις τοῦ Διαδόχου ἐπὶ τῶν ἀσκήσεων.—Ἡ παραπομπή.—Ἡ ἀντεπανάστασις ἐν Τουρκίᾳ.—Ἡ Βαλκανικὴ προσέγγισις.—Σερβοβουλγαρικὴ συνθήκη.-Ἑλληνοβουλγαρικὴ συνθήκη.

—Αἱ κρίσεις τοῦ Διαδόχου ἐπὶ τῶν ἀσκήσεων.

Καὶ ταῦτα μὲν ὡς πρὸς τὴν καθόλου διεύθυνσιν τῶν ἀσκήσεων. Ὡς πρὸς δὲ τὴν κατὰ ταύτας ἐπιδειχθεῖσαν ἐνέργειαν τῶν διαφόρων ὅπλων, καὶ αὕτη δὲν κατεδείχθη οἵα ἀνεμένετο παρὰ τῶν γνωριζόντων τὰ προγενέστερον ἐν τῷ στρατῷ ἔργον καὶ ἀκουόντων διηνεκῶς τὰς περὶ τοῦ ἔργου τῆς Ἀποστολῆς ἐπαίνους.

Ἐκ πάντων τῶν ὅπλων, μόνον τὸ πυροβολικὸν εἶχεν ἐπιδεξει προόδους λίαν εὐχαρίστους καὶ καταφανεστάτας. Εἰς τὸ ὅπλον τοῦτο ἡ ἀγαθὴ ἐπίδρασις τοῦ ἔργου τῆς Γαλλικῆς ἀποστολῆς ἦτο ἀδιαφιλονίκητος. Τὰ πάντα ἐξετελέσθησαν ἀμέμπτως, αἱ καταλήψεις θέσεων ἐγένοντο κεκαλυμμέναι, αἱ ἀναγνωρίσεις ἐπιτυχῶς ἀκριβῶς ὡς θὰ ἐγίνοντο ἐν πολέμῳ, καὶ ἡ παρατήρησις τῆς βολῆς μεθοδικῶς, οἱ στόχοι ἀνεγνωρίζοντο ταχέως, αἱ δὲ ὁμοζυγίαι καὶ τὰ μεταγωγικὰ μάχης ἐτοποθετοῦντο εἰς θέσιν καταλληλοτάτας. Ὁ Γάλλος ὁργανωτὴς τοῦ ὅπλου τούτου εἶχεν ὄντως ἐργασθῇ λίαν ἀποτελεσματικῶς.

Τὸ ἱππικὸν ἀντιθέτως, παρουσίασεν ἐλλείψεις οὐσιωδεστάτας. Τὸ Μηχανικὸν, ἐντούτοις, ἐπέδειξε προόδους ἀξιεπαίνους. Ἡ Μεταγωγικὴ ὑπηρεσία ἐλειτούργησε καλῶς καίτοι οὐχὶ ὡς θὰ ἐλειτούργει ἐν πολέμῳ, ἀλλὰ τὸ σφάλμα δὲν ἦτο ἰδικόν της.

Τὸ πεζικὸν, ὅμως, ἡ βάσις αὕτη παντὸς στρατεύματος, εἶχεν ἐπιδειξῃ κατὰ τὰς ἀσκήσεις ἐνέργειαν λίαν ἐλαττωματικήν. Οὐδεμία ὡρίζετο κατεύθυνσις πρὸς τὰ διάφορα τμήματα καὶ παρετηρεῖτο ἔλλειψις συνοχῆς καὶ συμπράξεως μεταξὺ αὐτῶν. Οὐχὶ σπανίως γραμμαὶ ἀκροβολιστῶν μετεκινοῦντο πλαγίως, ἐντὸς τῆς ζώνης δραστικωτάτων πυρῶν, οἱ ἄνδρες οὐδεμίαν ἐλάμβανον προφύλαξιν, τὰ πυρὰ ἐξετελοῦντο κατὰ τὰ πλεῖστον ὀρθίως καὶ σπανίως ἐγίνετο χρῆσις ἐδαφικῶν προκαλυμμάτων.

Μετὰ τὸ πέρας τῶν ἀσκήσεων, ὁ Διάδοχος ἐπιθεώρησε τὸν στρατὸν εἰς τὴν παρὰ τὰς κλιτύας τῆς Περιτέλης θέσιν Ἀδάμες. Τὴν ἐν γένει ἐντύπωσιν Αὐτοῦ δὲν ἐλίσασεν ἐν τῇ στρατιωτικῇ Αὐτοῦ ἐξελικρινείᾳ νὰ διατυπώσῃ σαφῶς καὶ ἀποκαλύπτως, τοιοῦτος δι οὐδεμίαν ἀπὸ τοῦ 1908 παρετήρησε πρόοδον τοῦ πεζικοῦ. Καὶ εὑρέθησαν τότε οἱ ἐκπλαγέντες διὰ τὴν κρίσιν ταύτην, τὴν μὴ συμβιβαζομένην πρὸς τοὺς ἀφειδεῖς παιᾶνας, οἵτινες ἐτονίζοντο συνεχῶς περὶ τῶν καταπληκτικῶν προόδων τοῦ στρατοῦ. Ἀλλ' ὁ Διάδοχος Κωνσταντῖνος, ἀποβλέπων πάντοτε εἰς τὴν οὐσίαν καὶ τὴν ἀλήθειαν καὶ οὐχὶ εἰς τὴν ἐμφάνισιν ἢ τὴν ἐπίδειξιν, δὲν ἦτο δυνατὸν, ἀλλ' ἢ νὰ κρίνῃ τὸ ἀπὸ τῆς ἀπομακρύνσεώς Του ἐκ τοῦ στρατεύματος ἐκτελεσθὲν ἔργον κατ' ἀξίαν.

—Ἡ παραπομπή.

Αἱ μεγάλαι ἐκείναι ἀσκήσεις τοῦ στρατοῦ εἶχον συνδυασθῇ μετὰ μεγάλων γυμνασίων τοῦ στόλου. Ἡ μεραρχία τῆς Λαρίσσης, ἐπιβιβασθεῖσα ἐν Πειραιεῖ ἐπὶ μεταγωγικῶν παρεπέμφθη παρὰ τοῦ στόλου διὰ τοῦ Εὐβοϊκοῦ μέχρι τοῦ Βόλου. Ἀσκήσεις ἐπιβιβάσεως στρατιωτῶν, πυροβόλων καὶ κτηνῶν ἐτελοῦντο ἐν Ἑλλάδι διὰ πρωτην φορὰν. Ὁ συνοδεύων τὰ μεταγωγικὰ στόλος ἐξετέλεσε καθ' ὁδὸν γυμνάσια ἀποκρούσεως ἐπιθέσεως καὶ προασπίσεως τῶν δύο ἐξόδων τοῦ Εὐβοϊκοῦ ἀπὸ πλοίων ἐχθρικῶν. Ἐπὶ εἰδικῆς θαλαμηγοῦ ἐπέβαινον πάντα τὰ μέλη τῆς Γαλλικῆς καὶ τῆς Ἀγγλικῆς ἀποστολῆς, αὐτοπροσώπως παρακολουθοῦντα τὴν παραπομπὴν καὶ τὴν ἀποβίβασιν, ἐν γένει δὲ τὸ τμῆμα τοῦτο τῶν συνδυασθεισῶν ἀσκήσεων ὑπῆρξεν ἐπιτυχές. Τὰ μέλη τῶν δύο ἀποστολῶν παρηκολουθοῦντο καὶ ὑπό τινων στρατιωτικῶν ἀκολούθων τῶν ἐν Ἀθήναις Πρεσβειῶν, ὡς ἐπίσης καὶ παρὰ Γάλλου συνταγματάρχου, εἰδικοῦ στρατιωτικοῦ συγγραφέως, μετὰ τινα δὲ χρόνον αἱ Γαλλικαὶ, ἰδίως, ἐφημερίδες καὶ ἐπιθεωρήσεις ἐδημοσίευον ἄρθρα κολακευτικὰ διὰ τὰς προόδους τοῦ Ἑλληνικοῦ στρατοῦ. Ἐγνοεῖτο ὅτι ἡ εὐφημος μνεία, ἥτις ἐγένετο εἰς τὸ ξενικὸν περὶ τοῦ Ἑλληνικοῦ στρατοῦ συνετέλει κατὰ πολὺ πρὸς ἀνύψωσιν τοῦ γοήτρου τῆς Ἑλλάδος, ἰδία δὲ ἐν τῇ Βαλκανικῇ, ὅπου ραγδαίᾳ πλέον φορὰ τῶν πραγμάτων προεμήνυε τὸν Βαλκανοτουρκικὸν πόλεμον.

—Ἡ ἀντεπανάστασις ἐν Τουρκίᾳ.

Ἕνα περίπου μῆνα μετὰ τὸ πέρας τῶν μεγόλων ἀσκήσεων ἐξερρήγνυο κίνημα στασιαστικὸν εἰς τὴν φρουρὰν τῆς Κουρτσᾶς καὶ τοῦ Μοναστηρίου. Οἱ στασιασταὶ ἰζήτουν τὴν ἐκ τῆς Κυβερνήσεως ἀποπομπὴν τοῦ Σεφκὲτ, τοῦ Ταλαὰτ καὶ τοῦ Τζεβδὲτ, τὴν παραπομπὴν τῶν διευθυνόντων τὸ Νεοτουρκικὸν Κομιτᾶτον εἰς δίκην, τὴν διάλυσιν τῆς Βουλῆς καὶ τὴν ἐνέργειαν ἐκλογῶν ἄνευ ἐπεμβάσεως τοῦ Κομιτάτου. Οἱ Νεότουρκοι ἀνετρέποντο, καὶ οἱ διαδεχθέντες αὐτοὺς, ἀντὶ βελτιώσεως τῆς καταστάσεως, συνετέλουν διὰ τῆς ἀσυνέτου αὐτῶν πολιτικῆς εἰς τὴν ἐπιδείνωσιν τῆς θέσεως τῶν Χριστιανῶν τῆς Αὐτοκρατορίας κατὰ τρόπον προκαλέσαντα πλέον τὴν προσοχὴν τῆς Εὐρώπης ἐπὶ τῆς Βαλκανικῆς χερσονήσου.

Οἱ Νεότουρκοι ἀνετράπησαν δριστικῶς ἐκ τῆς ἰθύνσεως τῶν κοινῶν ἐν Τουρκίᾳ κατὰ τὰς ἀρχὰς τοῦ 1912. Τὸ σωβινιστικὸν, ὅμως, ρεῦμα, τὸ δποῖον εἶχον δημιουργήσῃ ἐν τῇ Αὐτοκρατορίᾳ ἦτο βαθύτερον καὶ ὁρμητικώτερον πάσης κυβερνητικῆς μεταβολῆς, διότι ἐπήγαζεν ἐκ τῆς κατανοήσεως ὅτι τὸ Κράτος τοῦ Ὁσμὰν ἐκινδύνευεν ἐκ τῆς μετατροπῆς ἀκριβῶς, ἣν εἶχον ἐπιφέρει οἱ Νεότουρκοι, καὶ ἥτις εἶχε διὰ τῆς τάσεώς της διαγράψει ἀνυπέρβλητα ὅρια μεταξὺ τῶν χριστιανικῶν φυλῶν καὶ τοῦ καθαρῶς Τουρκικοῦ στοιχείου.

—Ἡ Βαλκανικὴ προσέγγισις. — Σερβοβουλγαρικὴ συνθήκη.

Ἡ τάσις πρὸς τοχεῖαν ἀπόσπασιν ἐδαφῶν τῆς Αὐτοκρατορίας, ἐφ' ὧν ὑπῆρχον προσημειώσεις ξένων δικαιωμάτων, δὲν ἦτο δυνατὸν ν' ἀναχαιτισθῇ. Ἡ τάσις αὕτη, ἡ καταδειχθεῖσα κατὰ πρῶτον ὑπὸ τῆς Αὐστρουγγαρίας διὰ τῆς ἀποσπάσεως τῆς Βοσνίας καὶ τῆς Ἐρζεγοβίνης, ἐπέφερε κατ' ἀνάγκην τὸν συνασπισμὸν τῶν Βαλκανικῶν κρατῶν, τὰ ὁποῖα δὲν ἠδύναντο νὰ παραμείνωσιν ἀδιάφορα πρὸ τοῦ κινδύνου τῆς ἀπορροφήσεως τῶν ὁμοεθνῶν αὐτῶν ὑπὸ τοῦ νεοφανοῦς ἐκείνου Τουρκικοῦ σωβινισμοῦ.

Ἀπὸ τῶν ἀρχῶν τοῦ 1912 ἡ Βουλγαρία καὶ ἡ Σερβία εἶχον στραφῆ πρὸς ἀλλήλας ἐπὶ τῷ σκοπῷ τοῦ κανονισμοῦ κοινῆς συμπράξεως ἐναντίον τῆς Τουρκίας. Τὸ ἀποτέλεσμα μακρῶν διαπραγματεύσεων ὑπῆρξεν ἡ περὶ τὰ τέλη τοῦ ἔαρος ὑπογραφὴ τῆς Σερβοβουλγαρικῆς συνθήκης συμμαχίας. Αἱ διαπραγματεύσεις αὗται εἶχον ὑποστῇ πολλὰς διακυμάνσεις· τὸ ζήτημα τῆς διανομῆς τῶν ἐποφθαλμιωμένων ἐδαφῶν ἦτο λίαν ἀκανθῶδες, ἡ δὲ Βουλγαρία, στηριζομένη ἐπὶ τοῦ προηγουμένου τῆς συνθήκης τοῦ Ἁγ. Στεφάνου, προέβαλλεν ὁξύτατα, ὑπερόγκους μόλις δεχομένη ν' ἀναγνωρίσῃ ὡς Σερβικὸν ἔδαφος τὸ βιλαέτιον τοῦ Κοσσυφοπεδίου καὶ ἐλάχιστον τμῆμα τοῦ βιλαετίου Μοναστηρίου. Οἱ Σέρβοι, ἀφ' ἑτέρου, γνωρίζοντες ὅτι ἄνευ τῆς συμπράξεως των ἡ Βουλγαρία δὲν θὰ ἠδύνατο νὰ ἀπαιτήσῃ τι ἐκ τῆς Τουρκίας, δυσκόλως ὑπεχώρουν εἰς τὰς Βουλγαρικὰς ἀξιώσεις. Ἡ προσοχή των, ἐν τούτοις, ἐστρέφετο εἰς τὴν ἐξασφάλισιν παραλίας πρὸς δημιουργίαν ἐμπορικῆς διεξόδου πρὸς τὴν θάλασσαν, καὶ τοιοῦτος ὅτι δὲν ἠδύνατο ν' ἀποβλέψωσιν εἰς τὸ Αἰγαῖον, μέχρι τοῦ ὁποίου ἐξετείνοντο ἐπίμονοι αἱ Βουλγαρικαὶ βλέψεις, ἀπεφάσισαν νὰ ἐξασφαλίσωσι τὰ Ἀλβανικὰ παράλια καὶ τοὺς λιμένας τοῦ Δυρραχίου καὶ τοῦ Ἁγ. Ἰωάννου τῆς Μεδούης. Οὕτω καθωρίσθησαν ἐν γενικαῖς γραμμαῖς αἱ σφαῖραι τῆς δράσεως ἀμφοτέρων τῶν χωρῶν, χωριζόμεναι προχείρως ἐκ τοῦ ροῦ τοῦ Ἄξιοῦ. Ἡ Σερβία, ἐν περιπτώσει νικηφόρου πολέμου κατὰ τῆς Τουρκίας, θὰ ἐλάμβανεν ὡς γέρας τὰ ἐδάφη τῆς Παλαιᾶς Σερβίας καὶ μέγα μέρος τῆς Ἀλβανίας, πέραν δὲ τοῦ Ἀξιοῦ θ' ἀνεγνώριζε τὰ Βουλγαρικὰ δικαιώματα. Διὰ πᾶσαν τυχὸν ἀναφυομένην διαφωνίαν τὰ δύο σύμμαχα Κράτη θ' ἀπηυθύνοντο εἰς τὴν διαιτησίαν τοῦ Τσάρου, φυσικοῦ κηδεμόνος τοῦ Σλαυϊσμοῦ.

Περὶ Ἑλλάδος, κατὰ τὸς διαπραγματεύσεις ταύτας, εἶχε γείνει λόγος ὅλως παρεμπιπτόντως. Εἶχε ληφθῇ, βεβαίως, ὑπ' ὄψει ὅτι, ἂν οἱ δύο Σύμμαχοι ἐπετίθεντο κατὰ τῆς Τουρκίας, ἡ Ἑλλὰς δὲν θ' ἀπέμεινεν ἀδιάφορος, δυναμένη, μάλιστα, νὰ παράσχῃ σημαντικὴν διὰ τοῦ στόλου της βοήθειαν. Περὶ τοῦ Ἑλληνικοῦ στρατοῦ δὲν εἶχε γείνει πολὺς λόγος, ὑπετιμᾶτο δὲ ἀρκούντως ἡ ἐνδεχομένη Ἑλληνικὴ σύμπραξις ὥστε νὰ θεωρηθῇ ἀρκοῦσα διὰ ταύτην ἀμοιβὴ ἡ προσάρτησις τῆς Κρήτης τῶν νήσων, ἴσως, τοῦ Αἰγαίου καὶ τοῦ νοτιωτάτου τμήματος τῆς Μακεδονίας, ὀλίγον βορειότερον τοῦ Ἀλιάκμονος. Περὶ τῆς Ἠπείρου δὲν ἐφρόντιζον, διότι αὕτη ἐξέφευγε τῆς σφαίρας τῶν βλέψεων ἀμφοτέρων τῶν συμβαλλομένων.

Οὕτως ἐτέθη ἡ πρώτη σοβαρὰ βάσις Βαλκανικῆς συμπράξεως ἐναντίον τῆς Τουρκίας, ἔχουσα καθαρῶς Σλαυϊκὸν χαρακτῆρα. Ὡς πρὸς τὸ Μαυροβούνιον, τὸ ὁποῖον εἶχεν ἤδη ἀνακηρυχθῇ εἰς βασίλειον κατὰ τὸ παράδειγμα τῆς Βουλγαρίας, τοῦτο, ὡς ἦτο φυσικὸν, ὑὰ συνεμερίζετο τὴν τύχην τῆς Σερβίας καὶ εἶχε προσυπολογισθῇ ἡ συνδρομὴ, ἣν θὰ ἠδύνατο νὰ εἰσφέρῃ.

—Ἑλληνοβουλγαρικὴ συνθήκη.

Ἡ Ἑλλὰς διετέλει ἀπό τινος εἰς φιλικὴν ἐπαφὴν μετὰ τῆς Βουλγαρίας κατόπιν μακρᾶς περιόδου διαμαχῶν, αἵτινες ἤρξαντο κυρίως ἀπὸ τῆς ἐποχῆς τοῦ σχίσματος καὶ εἶχον κορυφωθῇ κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ Μακεδονικοῦ ἀγῶνος καὶ κατὰ τὴν ἐποχὴν τῶν Βουλγαρικῶν αὐθαιρεσιῶν τῆς Ἀγχιάλου. Ἡ ἐπικράτησις τῶν Νεοτούρκων ἐν Κωνσταντινουπόλει, εἶχεν, ἐν τούτοις, καταδείξῃ τὸν κοινὸν κίνδυνον, πρὸ τοῦ ὁποίου ἐληθάργησαν τὰ παλαιὰ φυλετικὰ πάθη. Εἶχεν ἐπέλθει προσέγγισις τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου καὶ τῆς Βουλγαρικῆς Ἐξαρχίας, οἱ δὲ Ἕλληνες καὶ οἱ Βούλγαροι τῆς Τουρκίας προῆλθον εἰς λογικὴν συνεννόησιν περὶ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν οἰκείων βουλευτῶν, οἵτινες θὰ ἐξελέγοντο κατὰ τὰς διαφόρους ἐπαρχίας τῆς Μακεδονίας καὶ τῆς Θράκης. Τὸ Ἑλληνικὸν Κράτος εἶχεν, ὡσαύτως, συνάψει σχέσεις φιλικὰς μετὰ τοῦ Βουλγαρικοῦ, ὁ δὲ Διάδοχος Κωνσταντῖνος μετέβη εἰς Σόφιαν ὡς ἀντιπρόσωπος τοῦ Ἑλληνικοῦ θρόνου κατὰ τὰς ἑορτὰς τῆς ἐνηλικιώσεως τοῦ Διαδόχου τῆς Βουλγαρίας, πρίγκηπος Βόριδος, αἵτινες συνεκέντρωσαν εἰς τὴν Βουλγαρικὴν πρωτεύουσαν τοὺς διαδόχους πάντων τῶν θρόνων τῆς Βαλκανικῆς, συμπεριλαμβανομένου καὶ τοῦ τότε διαδόχου τῆς Ρουμανίας Φερδινάνδου.

Ἑβδομάδας τινὰς ἀργότερον κατῆλθον εἰς Ἀθήνας, κατὰ τὸ Πάσχα, οἱ Βούλγαροι φοιτηταί, γενόμενοι δεκτοὶ μετ' εἰλικρινοῦς συμπαθείας παρὰ τε τῶν Ἑλλήνων φοιτητῶν καὶ τοῦ λαοῦ, καὶ ὑπὸ τὸ κράτος τῶν ἐντυπώσεων ἐκείνων ἐτονίζοντο παρὰ τοῦ Ἑλληνικοῦ καὶ τοῦ Βουλγαρικοῦ τύπου ὕμνοι ὑπὲρ τῆς Ἑλληνοβουλγαρικῆς συναδελφώσεως.

Ταῦτα πάντα ἐχρησίμευσαν ὡς προλειάνσις τῆς μετέπειτα εἰσόδου καὶ τῆς Ἑλλάδος εἰς τὸν κατὰ τῆς Τουρκίας ἀγῶνα τῶν δύο Σλαυϊκῶν Βαλκανικῶν συμμάχων.

Ἀπὸ τοῦ Αὐγούστου τοῦ 1912 ἡ δημοσία γνώμη ἐν Εὐρώπῃ ἤρχισε νὰ ἀπασχολῆται σοβαρῶς ἐπὶ τῆς ἐσωτερικῆς καταστάσεως τῆς Βαλκανικῆς χερσονήσου. Ἡ Ἀλβανία διετέλει ἐν ἐξεγέρσει καὶ διεπραγματεύετο μετὰ τοῦ Κιαμὴλ τὴν εἰς αὐτὴν παροχὴν δικαιωμάτων, τὰ ὁποῖα ἔθιγον τὰ συμφέροντα καὶ τὰς βλέψεις τῶν Βαλκανικῶν Κρατῶν. Σφαγαὶ Βουλγάρων εἰς τὰ Κότσανα εἶχον ἐξεγείρει φιλοπόλεμον ὀργασμὸν εἰς τὴν Σόφιαν καὶ καθ' ἅπασαν τὴν Βουλγαρίαν.

Ἡ σύναψις τῆς μετὰ τῆς Σερβίας συμμαχίας καθίστα τοὺς Βουλγάρους ἀνυπομόνους διὰ τὴν διεκδίκησιν τῶν ἐθνικῶν αὐτῶν ἐν τῇ Βαλκανικῇ βλέψεων, καὶ ὡς ἐκ τούτου τὸ φιλοπόλεμον ρεῦμα δὲν ἦτο δυνατὸν νὰ κατασταλῇ.

Ἡ Εὐρωπαϊκὴ διπλωματία κατεῖδε τὴν σοβαρότητα τοῦ κινδύνου καὶ ἤρξαντο καταβαλλόμεναι προσπάθειαι πρὸς ἀποσόβησιν αὐτοῦ, διότι ἡ ἔκρηξις Βαλκανικῆς πυρκαϊᾶς θὰ ἔφερεν ἀφεύκτως ἐπὶ τάπητος ὁλόκληρον τὸ Ἀνατολικὸν ζήτημα, περὶ τὸ ὁποῖον ἐπλέκοντο ἐν δικτύῳ πολυπλόκῳ ἄπειρα γενικώτερα Εὐρωπαϊκὰ συμφέροντα. Τὰ Εὐρωπαϊκὰ Ἀνακτοβούλια δὲν ἀμφέβαλλον ὅτι θὰ κατώρθουν ἐν τέλει νὰ δαμάσωσι τὴν ἀνήσυχον τῶν Βαλκανικῶν ἀνυπομονησίαν διὰ κοινοῦ διαβήματος πρὸς τὰς Βαλκανικὰς πρωτευούσας. Ἡ πεποίθησις αὕτη ὤθει τὴν ἓνην Αὐγούστου τὸν ἐν Κωνσταντινουπόλει πρεσβευτὴν τῆς Ρωσσίας νὰ διοβεβαιώσῃ τὴν Πύλην ὅτι τὸ καθεστὼς ἐν τῷ Αἵμῳ θὰ διέμενεν ἀδιάσειστον, ὁ,τιδήποτε καὶ ἂν ἤθελε συμβῇ.

Ἐπέρχοτο, ἐν τούτοις, ἡ παλαιὰ Αὐστρορωσσικὴ ἀντιζηλία ἐν τῷ Αἵμῳ νὰ διασπάσῃ τὸ ἑνιαῖον τῆς Εὐρωπαϊκῆς ἐνεργείας εἰς τὰς πρωτευούσας τοῦ Αἵμου. Ἡ προσάρτησις τῆς Βοσνίας καὶ Ἐρζεγοβίνης εἶχε ψυχράνει τὴν Ρωσσικὴν πολιτικὴν, διότι ἡ Βουλγαρία, διὰ τῆς ταυτοχρόνου αὐτῆς ἀνακηρύξεως εἰς βασίλειον, ἐφάνη κηδευομένη ὑπὸ τῆς Βιέννης. Ἤδη τῶν, τὰ γεγονότα τοῦ Σεπτεμβρίου τοῦ 1908 εἶχον ἐξάρει τὸ γόητρον τῆς Αὐβουργείου Μοναρχίας ἐν τῷ Αἵμῳ ἡ δὲ Αὐστρία, θέλουσα νὰ διατηρήσῃ καὶ νὰ τονώσῃ αὐτὸ ἐς βάρος τῆς Ρωσσικῆς ἐπιρροῆς, ἀπεφάσισε καὶ εἰς τὴν περίπτωσιν ταύτην νὰ ἐπιδείξῃ πρωτοβουλίαν ἐνδιαφέροντος ἐν τῷ Αἵμῳ.

ΤΡΑΠΕΖΑ ΚΥΠΡΟΥ

Ἀνώνυμος Ἑταιρεία μὲ ἕδραν τὴν Λευκωσίαν μὲ κεφάλαιον £200,000 διηρημένον εἰς 50,000 μετοχὰς ἐκ £4 ἑκάστης ἀναγνωρισθεῖσα διὰ Διατάγματος τῆς Α. Ἐξοχότητος τοῦ Λειτουργοῦ τοῦ Διαχειριζομένου τὴν Κυβέρνησιν ὑπὸ ἡμερομηνίαν 18 Δεκεμβρίου 1912.

Αἱ μετοχαὶ ἐκδίδονται ὀνομαστικαὶ ἢ ἀνώνυμοι κατὰ βούλησιν τοῦ μετόχου.

Ἡ «Τράπεζα Κύπρου» οὖσα συνέχεια τοῦ Ταμιευτηρίου «ἡ Λευκωσία» ἐξακολουθεῖ τὸ ἐξαίρετον δι' ἑβδομαδιαίων καταβολῶν ἀποταμιευτικὸν σύστημα.

Αἱ ἑβδομαδιαῖαι καταβολαὶ κανονίζονται κατὰ τριετίαν καὶ ὄχι πενταετίαν ὡς μέχρι τοῦδε, δηλ. κατὰ τὴν λῆξιν τῆς τριετίας τὸ συσσωρευόμενον ἑκάστου καταθέτου ποσὸν, ἢ θὰ μετατρέπεται εἰς μετοχὰς τῆς Τραπέζης Κύπρου ἢ θ' ἀποσύρεται εἰς ἀκέραιον κατὰ βούλησιν τοῦ καταθέτου. Ὁ τυχὸν θέλων ν' ἀποσυρθῇ πρὸ τῆς λήξεως τῆς τριετίας θὰ χάνῃ ὄχι 25 ο)ο ὡς μέχρι τοῦδε ἀλλὰ μόνον 10 ο)ο· οἱ δὲ κληρονόμοι τοῦ ἀποθνήσκοντος καταθέτου ἑβδομαδιαίων καταβολῶν θὰ πληρώνωνται εἰς ἀκέραιον καὶ ὄχι μὲ ἔκπτωσιν 5 ο)ο ὡς μέχρι τοῦδε ἐγίνετο.

Ὁ τόκος τῶν ἑβδομαδιαίων καταβολῶν λογίζεται πρὸς τόσα τοῖς ἑκατὸν κατ' ἔτος πρὸς ὅσα θὰ ἀναλογῇ ἐν ἑκάστῳ ἔτει τὸ μέρισμα τῶν μετοχῶν τῆς «Τραπέζης Κύπρου» καὶ θὰ κεφαλαιοποιῆται ἀνὰ πᾶσαν 31ην Δεκεμβρίου.

Ἡ **«Τράπεζα Κύπρου»** δέχεται ἐντόκους καταθέσεις ἀποδοτέας εἰς πρώτην ζήτησιν ἢ μετὰ ὡρισμένην προθεσμίαν ἐπὶ τόκῳ

1 ο)ο διὰ καταθέσεις ἀποδοτέας εἰς πρώτην ζήτησιν ἀρχομένου τοῦ τόκου μετὰ 15 ἡμέρας ἀπὸ τῆς καταθέσεως.
2 ο)ο διὰ καταθέσεις ἀποδοτέας μετὰ 3 μῆνας
3 ο)ο » » » » 6 »
4 ο)ο » » » » 1 ἔτος
5 ο)ο » » » » 2 ἔτη ἢ περισσότερα.

Ἐν τῇ **«Τραπέζῃ Κύπρου»** λειτουργεῖ ἐπίσης μικρὸν Ταμιευτήριον ἐν τῷ ὁποίῳ γίνονται δεκταὶ καταθέσεις μέχρι £50 ἀποδοτέαι εἰς πρώτην ζήτησιν ἐπὶ τόκῳ 3 ο)ο κατ' ἔτος.

Ἡ Τράπεζα Κύπρου ἔχουσα ἀνταποκριτὰς παντοῦ τῆς Κύπρου καὶ εἰς τὰ διάφορα ἐμπορικὰ Κέντρα τοῦ ἐξωτερικοῦ ἀναλαμβάνει τὴν διεξαγωγὴν πάσης τραπεζιτικῆς ἐργασίας ἔν τε τῷ Ἐσωτερικῷ καὶ τῷ Ἐξωτερικῷ.

Ὁ Διευθυντὴς
Ι. ΟΙΚΟΝΟΜΙΔΗΣ.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ
ΧΗΜΙΚΩΝ ΠΡΟΪΟΝΤΩΝ & ΛΙΠΑΣΜΑΤΩΝ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Φρ. 5,000,000

Ἕδρα ἐν Ἀθήναις, Ὁδὸς Σταδίου ἀρ. 33.
Ἐργοστάσια ἐν ΠΕΙΡΑΙΕΙ.

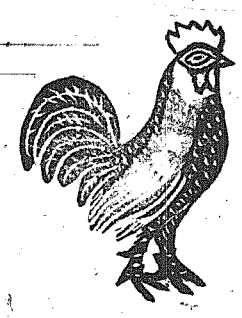

Εἰς ὅλας τὰς πεπολιτισμένας χώρας ἡ γεωργία ἀνεπτύχθη τερατωδῶς διὰ τῆς χρήσεως γεωργικῶν μηχανῶν καὶ τελείων ἐργαλείων, καὶ μετ' αὐτῶν ἀναποσπάστως συνδέεται καὶ ἡ παραλειπτος χρῆσις χημικῶν λιπασμάτων.

Καὶ ἐν Κύπρῳ, χάρις εἰς τὰς ἐνεργείας τοῦ Γεωργ. Τμήματος καὶ τῆς Ἑλληνικῆς Ἑταιρείας δι' εἰδικοῦ ἀπεσταλμένου αὐτῆς καὶ τῆς μονίμου ἀντιπροσωπείας της, ἡ ἀπὸ τῶν χημικῶν λιπασμάτων μεγάλη ὠφέλεια ἐγένετο γνωστὴ εἰς τὰς πλείστας γεωργικὰς τάξεις.

Ἐρωτήσατε τὸ διαμέρισμα Μόρφου καὶ θὰ ἀπαντήσωσιν ὅλοι οἱ καλοὶ γεωργοὶ ὅτι ἡ παραγωγὴ τῶν κουκιῶν ἐτριπλασιάσθη, καὶ ἡ ποιότης των ἐγένετο ἀρίστη.

Ἐρωτήσατε τὸ ἀνατολ. διαμέρισμα Ἀμμοχώστου, καὶ οἱ καλοὶ γεωργοὶ θ

ΚΥΠΡΙΑΚΑ

ΥΠΕΡ ΤΩΝ ΠΡΟΜΑΧΩΝ ΤΗΣ ΠΑΤΡΙΔΟΣ

Αὔριον τελεῖται ὑπὸ τοῦ Η. Γυμνασίου ἐσπερὶς ὑπὲρ τῶν ἀπόρων οἰκογενειῶν τῶν ἐπιστράτων, ἤτοι ὑπὲρ τῶν γεννικίων ἐκείνων ἀδελφῶν μας οἵτινες ὑπὸ τὰς σημαίας πάλιν καὶ τὸ ὅπλον ἀνὰ χεῖρας εἶνε ἕτοιμοι νὰ ὑπερασπίσωσι τὴν πατρίδα κατὰ παντὸς πολεμίου καὶ νὰ προκινδυνεύσωσιν ὑπὲρ τῶν ἐθνικῶν ἰδεωδῶν.

Δὲν νομίζομεν ὅτι ἁρμόζει οἱαδήποτε προτροπὴ πρὸς τοὺς ἡμετέρους συμπολίτας καὶ ἀρκοῦσα μόνον εἶναι ἡ ὑπόμνησις, μετὰ τῆς βεβαιότητος, ὅτι οὐδεὶς θὰ παραλείπῃ νὰ ἐκπληρώσῃ ἱερὰν ὑποχρέωσιν διὰ θυσίας ἐλαχίστης, ὑπὸ οἱασδήποτε καὶ ἂν διατελῇ συνθήκας.

Ὑπάρχουσι καθήκοντα, ὧν ἡ παράλειψις οὐδεμίαν ἐπιδέχεται δικαιολογίαν.

ΑΠΑΝΤΗΣΙΣ ΤΟΥ ΠΡΟΕΔΡΟΥ ΤΗΣ ΒΟΥΛΗΣ ΤΩΝ ΛΟΡΔΩΝ

Ἡ Α. Μ. ὁ Ἀρχιεπίσκοπος καὶ οἱ Ἕλληνες βουλευταὶ μετὰ τῶν ἄλλων ἐγγράφων πρὸς τὴν Α. Μ. τὸν Βασιλέα καὶ τὴν Κυβέρνησιν Αὐτοῦ, ἀπέστειλαν καὶ τὸ ἀκόλουθον τηλεγράφημα πρὸς ἀμφοτέρας τὰς Ἀγγλικὰς Βουλὰς τῶν Λόρδων καὶ τῶν Κοινοτήτων:

Πρὸς τὸν ἐντιμότατον Πρόεδρον τῆς Βουλῆς τῶν Κοινοτήτων.

Ὁ Ἑλληνικὸς Κυπριακὸς λαός, λαβὼν γνῶσιν τῆς γενναιόφρονος ἀποφάσεως τῆς Μ. Βρεττανίας, ὅπως ἀποδώσῃ τὴν Κύπρον εἰς τὴν Μητέρα αὐτῆς Ἑλλάδα ἐκφράζει πρὸς τὴν Ὑμετέραν Ἐντιμότητα καὶ δι' Ὑμῶν πρὸς τὰ Ἐντιμότατα Μέλη τῆς Ἀγγλικῆς Βουλῆς τὴν βαθυτάτην αὐτοῦ εὐγνωμοσύνην, καὶ ἀποστέλλει χαιρετισμὸν τιμῆς καὶ θαυμασμοῦ πρὸς τὴν Μ. Βρεττανίαν, ἀγωνιζομένην ὑπὲρ τῶν ἰδεῶν τῆς ἐλευθερίας καὶ τοῦ πολιτισμοῦ, οἵτινες ἀπετέλεσαν ἀνέκαθεν καὶ τῆς Ἑλληνικῆς φυλῆς τὸ ἰδεῶδες.

Εἰς ταῦτα ἀπήντησεν ὁ κ. Πρόεδρος ὡς ἑξῆς:

Λονδῖνον 12)11)1915

Ἀρχιεπίσκοπον Κύπρου
Λευκωσίαν (Κύπρου).

Ὁ Πρόεδρος τῆς Βουλῆς τῶν Λόρδων λαμβάνει τὴν τιμὴν νὰ πληροφορήσῃ τὴν παραλαβὴν τοῦ τηλεγραφήματος τοῦ ἀποσταλέντος ὑπὸ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Κύπρου καὶ τῶν Ἑλληνικῶν μελῶν τοῦ Νομοθετικοῦ Συμβουλίου.

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ ΔΙΟΙΚΗΣΕΩΣ

Κύριε,

Ἔχω τὴν τιμὴν νὰ ἐπισυνάψω ὧδε, κατ' ἐντολήν, ἐπίσημον, ἀντίτυπον περιλαμβάνον περίληψιν συνεντεύξεως χορηγηθείσης χθὲς ὑπὸ τῆς Αὐτοῦ Ἐξοχότητος τοῦ Μεγάλου Ἀρμοστοῦ εἰς τὴν Αὐτοῦ Μακαριότητα τὸν Ἀρχιεπίσκοπον Κύπρου καὶ τὰ Ἑλληνικὰ Μέλη τοῦ Νομοθετικοῦ Συμβουλίου, εἴτινες, μετ' ἐκφράσεων πιστότητος, παρουσίασαν Προσφώνησιν πρὸς διαβίβασιν πρὸς τὸν ἐπὶ τῶν Ἀποικιῶν Ὑπουργόν.

Ἡ Προσφώνησις ἐκφράζει τὴν βαθεῖαν αὐτῶν συγκίνησιν καὶ τὴν πρὸς τὸν Βρεττανικὸν Θρόνον καὶ τὴν Βρεττανικὴν Κυβέρνησιν καὶ τὸν Βρεττανικὸν λαὸν εὐγνωμοσύνην αὐτῶν διὰ τὴν γενναιόφρονα προσφορὰν τῆς πρὸς τὴν Ἑλλάδα παραχωρήσεως τῆς Κύπρου καὶ προσθέτει, ὅτι ὁ Ἑλληνικὸς λαὸς τῆς Κύπρου παρακολουθεῖ μεθ' ὁλοψύχου συμπαθείας τὸν ἀγῶνα, ἐν ᾧ ἡ Ἀγγλία καὶ οἱ Σύμμαχοι Αὐτῆς διεξάγουσιν ὑπὲρ τῶν μεγάλων ἀρχῶν τῆς ἐλευθερίας καὶ τοῦ πολιτισμοῦ, αἵτινες ὑπῆρξαν δι' ὅλων τῶν αἰώνων, τὰ τὸν Ἑλληνικὸν κόσμον καθοδηγοῦντα ἰδεώδη.

Ἡ Αὐτοῦ Ἐξοχότης, ἀφοῦ ηὐχαρίστησε τὴν Αὐτοῦ Μακαριότητα καὶ τὰ Μέλη διὰ τὰς μετὰ πιστότητος ἐκφράσεις αὐτῶν, παρετήρησεν, ὅτι, ὑπ' ὄψιν λαμβανομένων τῶν ἀναγγελλομένων ἐπισήμων δηλώσεων τοῦ ὅτι τοιαύτη προσφορὰ ἐγένετο καὶ ἀπερρίφθη καὶ κατέστη ἄκυρος, οἱ Ἕλληνες Κύπριοι θέλουσιν, ἀναμφιβόλως, ἀναγνωρίσει νῦν, ἐν πληρεστάτῳ τρόπῳ, τὰς ὡς Βρεττανῶν ὑπηκόων ὑποχρεώσεις αὐτῶν. Ἰδιαζόντως, ἡ Αὐτοῦ Ἐξοχότης ἐξέφρασε τὴν ἐπιθυμίαν, ὅπως ἀποφύγωσι, κατὰ τὴν παροῦσαν κρίσιμον περίστασιν, οἱαδήποτε δημοσίας ἐκφράσεις φυλετικοῦ αἰσθήματος, δυναμένας νὰ ἑρμηνευθῶσιν ὡς μειούσας τὴν πολιτικὴν αὐτῶν πιστότητα ἢ δυναμένας νὰ διαταράξωσι τὴν εὐθικτότητα ἑλωνδήποτε ἐκ τῶν συνυπηκόων αὐτῶν ἢ νὰ συνεπαγάγωσιν ἀνησυχίαν μεταξὺ τῶν ἁμαθεστέρων καὶ εὐερεθιστοτέρων τάξεων τοῦ πληθυσμοῦ.

Ἡ Αὐτοῦ Μακαριότης διεβεβαίωσε τὴν Αὐτοῦ Ἐξοχότητα, ὅτι οἱ Ἕλληνες οὐδεμίαν ἀφορμὴν ταραχῆς παρὰ τῷ λαῷ θέλουσι δώσει καὶ τὰ ἄλλα Μέλη τῆς Πρεσβείας ἐπανέλαβον τὴν τῆς Βρεττανικῆς αὐτῶν ὑπηκοότητος ἀναγνώρισιν καὶ ᾐτήσαντο συνέχισιν τῆς πρὸς αὐτοὺς ὑπὸ τῆς Βρεττανικῆς Διοικήσεως τηρουμένης φιλελευθέρας στάσεως.

Η ΕΠΙΚΕΙΜΕΝΗ ΔΥΣΤΥΧΙΑ

Ἐν βλέμμα εἰς τὸ ἑβδομαδιαῖον ἔμπορ. δελτίον τῆς ἡμετέρας ἀγορᾶς σαφῶς προλέγει τὴν ἐπικειμένην δυστυχίαν ἐν τῷ τόπῳ. Ὁ οἶτος πωλεῖται ἀπὸ 9—10 σελ. κατὰ κοιλὸν καὶ ἡ κριθὴ πρὸς 31—32 γρ., τιμὴ ἣν μόλις ἀπελάμβανεν ὁ οἶτος κατὰ τὰ προηγούμενα τελευταῖα ἔτη. Ἀνάλογος εἶνε καὶ ἡ ὑπερτίμησις πάντων τῶν ἄλλων χρειωδῶν τοῦ βίου.

Ἀντιθέτως ὅμως αἱ ἐργασίαι σπανίζουσι καὶ τὰ ἡμερομίσθια ὑπετιμήθησαν εἰς τὸ ἥμισυ καὶ ὅσοι ἐργάζονται χειρώνακτες μόλις δύνανται νὰ προμηθευθῶσιν ἄρτον καὶ τοῦτον ἄθλιον.

Ἄλλοτε τὰ ὄσπρια καὶ τὰ κρόμμυα ἐχρησιμοποιοῦντο ὡς ἀρτύματα εὐθηνά, ἀλλὰ καὶ τούτων ἡ τιμὴ ἐτριπλασιάσθη καὶ ἐτετραπλασιάσθη.

Δυστυχῶς ἡ Κυβέρνησις οὐδεμίαν ἠθέλησε νὰ λάβῃ πρόνοιαν πρὸς σταθερὰν ὑποτίμησιν τοῦ ἄρτου, ὅστις ἀποτελεῖ παρ' ἡμῖν τὴν κυριωτάτην, καὶ ἐν πολλοῖς μοναδικὴν τροφὴν τοῦ λαοῦ.

Ἠρκέσθη εἰς τὴν πώλησιν σίτου τῶν ἀποθηκῶν τῆς δεκάτης πρὸς 58 γρ. κατὰ κοιλόν, χωρὶς νὰ ἀναλογισθῇ ὅτι εἶχεν ἐνώπιόν της ὁλόκληρον ἔτος, καὶ αἱ ἀποθῆκαι θὰ ἐξηντλοῦντο ἐντὸς ὀλίγων μόνον μηνῶν.

Καὶ ἂν σήμερον ὑπάρχοντος σίτου τιμᾶται εἰς τὰς ἀποθήκας, 9—10 σελ. τὸ κοιλόν, ποῦ θὰ καταντήσωμεν μετὰ τὴν ἐξάντλησιν τῶν ἀποθηκῶν;

Ἀντὶ νὰ ἐπιτρέψῃ εἰς τὸ ἐμπόριον νὰ εἰσάγῃ σῖτον ἐξ Αἰγύπτου εἰς ἣν τιμὴν πώλει ἤδη τοῦτον ἡ Κυβέρνησις, ἐπιφυλάττουσα τὰς ἀποθήκας της διὰ τὴν ἐποχὴν τῆς μεγάλης ὑπερτιμήσεως, ἠνάγκασε τοὺς ἐμπόρους νὰ περιορίσουν, ἂν μὴ νὰ σταματήσωσι, τὴν εἰσαγωγὴν σίτου Αἰγυπτιακοῦ, καὶ προσεχῶς, ἐξαντλουμένων τῶν ἀποθηκῶν, ἡ τιμὴ τοῦ σίτου καὶ τῆς κριθῆς θὰ εἶνε ἀπρόσιτος εἰς τὸ πολὺ πλῆθος.

Ἐπιφυλάσσεται ἴσως τότε ἡ διατίμησις, ἀλλ' ἀμφίβολον εἶνε ἂν αὕτη θὰ θεραπεύσῃ τὸ κακόν, ἀφοῦ ἐν τῷ τόπῳ δὲν ὑπάρχει σῖτος ἐπαρκής, ἀλλὰ καὶ ὑπάρχοντος τοιούτου, ἡ διατίμησις εἶνε βίαιον μέτρον, οὗτινος γίνεται χρῆσις ἐν ἀπολύτῳ ἀνάγκῃ, καὶ εἰς τὴν ἀνάγκην ταύτην δὲν θὰ περιηρχόμεθα ἂν ἐγίνετο ὡς ἔπομεν ἀνωτέρω.

ΠΑΡΑΙΤΗΣΙΣ ΤΟΥ κ. ΤΣΩΡΤΣΙΛ

Τὸ τηλεγραφ. πρακτορεῖον ἀνήγγειλεν ὅτι ὁ κ. Οὐ. Τσώρτσιλ δι' ἐπιστολῆς του πρὸς τὸν Πρωθυπουργὸν κ. Ἀσκουῒθ ὑπέβαλε τὴν παραίτησίν του καὶ ἀπὸ Ὑπουργοῦ τοῦ Δουκάτου Λαγκασάϊρ, λόγῳ ὅτι δὲν περιελήφθη ἐν τῷ νεωστὶ συγκροτηθέντι πολεμικῷ συμβουλίῳ ἐν Ἀγγλίᾳ.

Γράφει ὅτι παρέμεινεν ὡς ὑπουργὸς ὑποδεέστερος μετὰ τὴν ἀπὸ τοῦ Ναυαρχείου παραίτησίν του, τῇ παρακλήσει τοῦ κ. Ἀσκουῒθ, καὶ ὑπὸ τὴν ὁρον ὅτι θὰ μετεῖχε πασῶν τῶν περὶ τῆς διεξαγωγῆς τοῦ πολέμου ἀποφάσεων ἀφοῦ μετεῖχε καὶ τῆς γενικῆς εὐθύνης ὡς μέλος τῆς Κυβερνήσεως. Ἤδη ὅμως θεωρεῖ ἑαυτὸν ὑπόχρεων νὰ παραιτηθῇ καὶ ἀξιωματικὸς ὢν τοῦ ἀγγλικοῦ στρατοῦ νὰ προσφέρῃ τὰς ὑπηρεσίας του παρὰ τῷ συντάγματί του, ὅπερ εὑρίσκεται εἰς τὸ δυτικὸν μέτωπον, πέπεισθε δὲ δικαίως ὅτι ἡ ἱστορία θὰ δικαιώσῃ τὰς ὑπηρεσίας του εἰς τὸ ναυτικὸν τῆς Μ. Βρεττανίας.

Πρὸς τὸν κ. Τσώρτσιλ ἰδιαιτέρους ἔχει λόγους νὰ συμπαθῇ ἡ Κύπρος, διότι κατὰ τὴν ἐπίσκεψίν του ἐμέστωσεν αὐτὴν ἐλπίδων ἀγαθῶν καὶ τηρήσας τῶν λόγων του συνετέλεσεν εἰς τὴν οἰκονομικὴν ἀνακούφισιν αὐτῆς.

ΑΝΑΓΚΗ ΠΡΟΝΟΙΑΣ

Συχνὰ καὶ πολὺ δυσάρεστα ἐπεισόδια ἀγγέλλονται ἡμῖν μεταξὺ Ὀρθοδόξων κοινοτήτων καὶ τῆς Ἐκκλησιαστικῆς ἀρχῆς καὶ ὁλόκληροι κοινότητες ἀποκλείονται τῆς Ἐκκλησίας καὶ τῶν θείων χαρισμάτων αὐτῆς, εἰς ἕκαστον δὲ τῶν κατοίκων αὐτῶν ἀρνῆται ἡ Ἐκκλησιαστικὴ ἀρχὴ τὴν ἄδειαν γάμων, τὴν θείαν κοινωνίαν, καὶ τὰ ἄλλα μυστήρια διὰ λόγους χρηματικούς.

Κοινότητες τίνες τοσοῦτον ἐξωκειώθησαν πρὸς τὴν ἀποχὴν ἀπὸ τῆς Ἐκκλησίας καὶ τὴν στέρησιν τῶν ἱερῶν δώρων αὐτῆς ὥστε ἀδιαφοροῦσι τέλεον περὶ τούτων, τοῦθ' ὅπερ εἶνε προμήνυμα τελείας ἀποσκιρτήσεως.

Πρὸς Θεοῦ, ἂς συνέλθωσιν αἱ Ἐκκλησ. Ἀρχαὶ ἀναλαμβάνουσαι ἅπαν τὴν Εὐαγγελικὴν ἀγάπην καὶ ἀφυσίωσιν πρὸς τὰ ἐμπεπιστευμένα λογικὰ ποίμνια αὐτῶν.

ΥΠΕΡ ΤΩΝ ΒΕΛΓΩΝ

Ἐκ μεταφορᾶς	£80.17.4 1/2
Διὰ τοῦ κ. Ν. Καττάμη	
Δημάρχου Κυθρέας	» 2.12.0
Ἀνώνυμος	1. 0.0
Ἡ Α. Μ. ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Κύπρου	5. 0.0.
Χ. Π. Μαραθεύτης	0'10.0
	£89.19.4 1/2

ΕΞΕΥΤΕΛΙΣΜΟΣ ΚΥΠΡΙΩΝ

Ἐφημερίδες τῆς Αἰγύπτου γράφουσι μετὰ ὑλίγως καὶ ἀγανακτήσεως ἐπὶ τῷ ἐξευτελισμῷ πολυπληθῶν Κυπρίων ἐκ Πάφου ἰδίᾳ καὶ ἄλλοθεν καὶ αὐτὰς ἐκπατριζομένων. Μητέρες μετὰ τῶν θυγατέρων αὐτῶν περιέρχονται καθ' ὁμίλους τὰς ἡμέρας ἐπαιτοῦσαι, τὰς νύκτας δὲ διέρχονται εἰς τὰ ἐξωλέστερα καταγώγια τῶν αἰγυπτιακῶν πόλεων.

Ἐὰν ἡ Κυβέρνησις τῆς Κύπρου ἀδιαφορεῖ περὶ τῆς τιμῆς καὶ τῆς φιλοτιμίας τῶν Κυπρίων, ὀφείλουσιν οἱ ἐκκλησιαστικοὶ καὶ κοινοτικοὶ ἄρχοντες νὰ καταβάλωσι πᾶσαν προσπάθειαν πρὸς πρόληψιν τοῦ ἀθρόου ἐκπατρισμοῦ γυναικῶν καὶ παρθένων. Τοῦτο ὑπαγορεύει στοιχειώδης φιλοτιμία τῶν νησιωτῶν.

ΔΗΜΟΣΙΑΙ ΔΙΑΛΕΞΕΙΣ

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΡΙΟΝ "ΑΓΑΠΗ ΤΟΥ ΛΑΟΥ,,

Κάθ' ἑκάστην Κυριακὴν ἀπὸ τῆς 28—4.1340' μ.μ. γίνονται διαλέξεις καὶ συζητήσεις ἐπὶ τῶν συγχρόνων πολεμικῶν καὶ πολιτ. γεγονότων καὶ ἐν τῷ διεθνεῖ κόσμῳ καὶ ἐν Ἑλλάδι καὶ περὶ ἄλλων κοινωνικῶν καὶ εἰδικῶν θεμάτων.

Η ΕΙΣΟΔΟΣ ΕΛΕΥΘΕΡΑ

Λεύκωσία 27 Ὀκτωβρίου 1915.

(ΕΚ ΤΟΥ ΠΡΟΕΔΡΕΙΟΥ).

ΜΙΚΡΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

***ΑΡΡΑΒΩΝΕΣ** Τῇ π. Κυριακῇ ηὐλογήθησαν οἱ ἀρραβῶνες τοῦ παρ' ἡμῖν καλλίστου γλύπτου κ. Δ. Θυμοπούλου καὶ τῆς περισέμνου δεσποινίδος Ἐλισάβετ Δ. Λεοντιάδου, κτηματίου καὶ μεγαλεμπόρου ἐν Ἰκονίῳ καὶ ἤδη πρόσφυγος ἐν Κύπρῳ.*

◆◆◆

***ΔΙΦΘΕΙΣΙΣ** Ἐπανέκαμψεν ἐξ Ἀγγλίας ὁ μεγαλέμπορος παρ' ἡμῖν κ. Κ. Σ. Λοϊζίδης ὕστερον μετέβη χάριν ὑποθέσεων τοῦ καταστήματός του καὶ πρὸς κατάταξιν τῆς ἐπιμελεστάτης θυγατρός του Δεσποινίδος ὑγούστας εἰς ἀνώτερον ἐκεῖ Παρθεναγωγεῖον.*

◆◆◆

***ΔΥΣΤΥΧΗΜΑ.** Χθὲς περὶ τὴν 3 μ.μ. ἰδιόκτητον αὐτοκίνητον ὁδηγούμενον ὑπὸ τοῦ ἰατροῦ Πεχὶτ Ἐφ. παρέσυρεν ὑπὸ τὸν τροχόν του καὶ ἔτραυμάτισε σοβαρῶς χωρικόν τινα ἐξ Ἀγλαντζίας κατὰ τὴν ὁδὸν πρὸς τὸ χωρίον.*

Ὁ τραυματίας μετεφέρθη καὶ νοσηλεύεται εἰς τὸ Νοσοκομεῖον.

ΤΟ ΕΝ ΛΑΡΝΑΚΙ Β. ΠΡΟΞΕΝΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Καλεῖ τοὺς δηλώσαντας ἀπορίαν ἐπιστράτους νὰ προσέλθωσι τὴν προσεχῆ Παρασκευήν, 6)19 Νοεμβρίου, ὅπως λάβωσι τὰ φύλλα πορείας αὐτῶν καὶ ἀναχωρήσωσιν εἰς τὰ σώματά των.

Ἐν Λάρνακι τῇ 30 8βρίου 1915.

(Ἐκ τοῦ Γραφείου).

Καλοῦνται εἰς τὸ ἐνταῦθα Προξενεῖον τῆς Ἑλλάδος οἱ κληρονόμοι τοῦ Ἀριστοδήμου Φυλᾶ τοῦ Κωνσταντίνου, δύτου, ἀποθανόντος ἐν Τριπόλει τῆς Ἀφρικῆς, ὅπως ἀνακοινωθῇ εἰδιαφέρουσα αὐτοὺς πληροφορία.

ΕΚ ΚΑΡΠΑΣΙΑΣ

Γράφουσιν ἡμῖν ἐκ Καρπασίας:

—Ἀποψίλωσις λόφων.

Οἱ δασοφύλακες ἀπό τινος πυρπολοῦσι τὰς πρὸς νότον τοῦ Ριζοκαρπάσου δασώδεις ἐκτάσεις, αἵτινες ἀνῆκον ἄλλοτε εἰς τὸν Σαντζὰκ βέη καὶ ταχέως οἱ κατάφυτοι λόφοι ἐκ πεύκων καὶ ἄλλων ἀγρίων φυτῶν ἀποψιλοῦνται καὶ φαλακροὶ γενόμενοι προξενοῦσι λίαν δυσάρεστον ἐντύπωσιν.

Λέγεται ὅτι τὸ Δασονομεῖον καταστρέφει τὰ ὑπάρχοντα δάση, ἵνα ἀνανεώσῃ ταῦτα διὰ φυτεύσεως· ψεῦδος δακκακιῶν, πρὸς τὰς ὁποίας ὁ κ. Δασάρχης ἄχλιον διατί τρέφει τόσην ἐξαιρετικὴν συμπάθειαν, ὥστε νὰ κινδυνεύωμεν ἐν Κύπρῳ, ὅπου καὶ ἂν γέρωμεν τὸ βλέμμα, νὰ συναντῶμεν ψωριώσας ψευδακακίας, αἵτινες πιστεύεται κοινῶς ὅτι μετέδοσαν τὴν ψωρίασιν καὶ εἰς τὰς γειτονικὰς κερατέας καὶ ἄλλα καρποφόρα δένδρα.

Οὕτω ἐπὶ δεκαετίαν οἱ καταπράσινοι καὶ κατάφυτοι λόφοι θὰ παρουσιάζωσι θέαμα δυσάρεστον ὡς ἀπεψιλωμένοι καὶ φαλακροί.

Ἀντὶ ὅμως τὸ Δασονομεῖον νὰ φυτεύσῃ ψευδακακίας, διατί νὰ μὴ φυτεύῃ κερατέας, ἐλαίας καὶ ἀχράδας (ἀσφιλιές) καὶ ἄλλα μὴ ποτιζόμενα ὀπωροφόρα, ἅτινα δύνανται νὰ εὐδοκιμῶσιν ἐπὶ τῶν γαιωδῶν λόφων τῆς χερσονήσου μας· νὰ δημιουργήσῃ σπουδαίαν πρόσοδον διά τε τοὺς ἐγχωρίους καὶ τὴν Κυβέρνησιν;

Ἡ γῆ τῆς Καρπασίας εἶνε περιωρισμένη καὶ ὁ πληθυσμὸς αὐτῆς αὐξάνεται σταθερῶς καὶ εἶνε ἀνάγκη νὰ γίνεται πρόνοια περὶ τῆς συντηρήσεως τῶν ἐπερχομένων γενεῶν. Ἐὰν ὁ λαὸς δὲν ἐδιδάχθη ἀκόμη νὰ ἐπωφελῆται πᾶσαν σπιθαμὴν γῆς, ἂς διδάξῃ τοῦτον ἡ Κυβέρνησις ἐξοικονομοῦσα πᾶσαν γωνίαν δημοσίας γῆς πρὸς παραγωγὴν πλούτου.

—Ἡ δυστυχία.

Ἡ δυστυχία ἐπεκτείνεται, προϊόντος τοῦ χρόνου, καθόσον ἐξαντλεῖται ὅ,τι ἀπέμεινεν ἐκ τῆς μικρᾶς γεωργίας καὶ τῆς ἐσοδείας τῶν κατοίκων, μετὰ τὴν μερίδα τῶν δανειστῶν αὐτῶν, καὶ τὰ 2/3 Ριζοκαρπάσου καὶ Αἰγιαλούσης ἀπειλοῦνται ὑπὸ λιμοῦ. Γυνή τις στερουμένη παντελῶς ἄρτου συνέλεξε ἀγρωστιν τῆς ὁποίας ἀπεξήρανε τὰς ρίζας ἐν κλιβάνῳ καὶ ἤλεσε μεταποιήσασα εἰς ἄλευρον ἵνα θρέψῃ τὰ πεινῶντα τέκνα της καὶ σύνηθες εἶναι τὸ θέαμα γυναικῶν καὶ παίδων περιφερομένων εἰς τὴν ὑπαιθρον πρὸς ἀναζήτησιν ἀγρίων χόρτων καὶ βολβῶν ἢ κονδύλων ὅπως παραπλανήσωσι τὴν πεῖναν αὐτῶν.

Ἐντούτοις ἡ Κυβέρνησις ἠρνήθη ἐπιμόνως νὰ παραχωρήσῃ δάνειον σπόρων ἐπαρκῆ καὶ ἐπὶ πλέον μεταφέρει τὴν ἀποθηκευμένην δεκάτην εἰς Ἀμμόχωστον, καὶ ἀφίνει τοὺς χωρικοὺς εἰς τὴν διάκρισιν τῆς τοκογλυφίας.

—Ἀνάγκη ἀνακουφιστικῶν ἔργων.

Ἐὰν μὴ ἀποφασίσῃ ἡ Κυβέρνησις τὴν ἐκτέλεσιν ἔργων ἀνακουφιστικῶν εἰς Καρπασίαν, μέγα μέρος τῶν κατοίκων εἴτε θὰ ἐκπατρισθῇ ἄπελπις εἴτε θὰ λιμοκτονήσῃ, καὶ ταῦτα γράφομεν σὺδεμίαν λέγοντες ὑπερβολήν.

—Εὐεργέται.

Ἐν τῇ δεινῇ ταύτῃ δυστυχίᾳ ἀναδείκνυνται εὐεργέται οἱ ἐν Τρικώμῳ κ.κ. Ἀδελφοὶ Κωνσταντινίδαι, εἵτινες ἀνέλαβον νὰ χορηγήσωσιν εἰς ἅπαντας τοὺς κατοίκους Αἰγιαλούσης ἀλληλέγγυον δάνειον κριθῆς ὅσον θὰ ἐχρειάζετο ἕκαστος γεωργός.

Ἡ Ἐπιτροπεία τοῦ Ἀποστ. Ἀνδρέου ἔφερε μερίδα σίτου 200 κοιλῶν, τὸν ὁποῖον θὰ παρέχῃ δάνειὸν ἄτοκον εἰς τοὺς πενεστέρους τῶν κατοίκων Ριζοκαρπάσου, καὶ κοινὴ εὐχὴ τῶν κατοίκων εἶνε ὅπως ἡ Ἐπιτροπεία προσπαθήσῃ νὰ ἐπαρκέσῃ μέχρι τῆς συγκομιδῆς εἰς τὴν ἀνάγκην τῶν πενεστέρων κατοίκων, ἄνευ ζημίας τῆς Μονῆς.

—Ὁ Οἰκονόμος Ἀποστόλου Ἀνδρέου.

Κατ' αὐτὰς ἀφίκετο καὶ ἀνέλαβε τὰ καθήκοντά του ὁ Πανοσιολ. Ἀρχιμανδρίτης κ. Χριστόφορος Κυκκώτης, διορισθεὶς ὑπὸ τῆς Ἐπιτροπείας Οἰκονόμος τῆς Μονῆς Ἀποστ. Ἀνδρέου.

Παρὰ πᾶσιν ἐπικρατεῖ ἀγαθὴ γνώμη καὶ προσδοκία ὅτι ὑπὸ τὴν ἐμπειρον καὶ ἔνζηλον ἐπιστασίαν τοῦ Πανοσιολογ. Ἀρχιμανδρίτου τὰ τοῦ ἱεροῦ ἱδρύματος θὰ χωρήσωσι ταχέως καὶ ἀσφαλῶς ἐπὶ τὰ κρεῖττω καὶ ἡ Ἱ. Μονὴ Ἀποστόλου Ἀνδρέου θὰ προσλάβῃ πολλῷ μεγαλειτέραν καὶ εὐρυτέραν ἀνὰ τὴν Νῆσον θρησκευτικὴν σημασίαν.

Ἐν Καρπασίᾳ

ΠΡΟΣΚΛΗΤΗΡΙΟΝ ΓΑΜΟΥ

Ἀξιότιμε Κύριε,

Ἀγγέλλοντες τοὺς γάμους τῶν τέκνων ἡμῶν

ΙΩΣΗΦ Π. Χ'' ΑΝΔΡΕΟΥ
καὶ
ΜΑΡΙΑΝΝΑΣ ΜΙΧΑΗΛ

εὐλογηθησομένους εἰς τὸν Ἱ. Ναὸν Ἁγ. Γεωργίου τῇ προσεχεῖ Κυριακῇ 8 2)1 Νοεμβρίου καὶ ὥρᾳ 9 π.μ. μετὰ τὴν θείαν λειτουργίαν, παρακαλοῦμεν ἵνα τιμήσητε τούτους μετὰ τῆς ἀξιοτίμου οἰκογενείας σας·

Ἐν Κορμακίτῃ τῇ 3)16 Νβρίου 19 5

Οἱ γονεῖς τῶν Μελλονύμφων

Μαρίκα Κυρᾶ Χ'' Χρυσανθοῦ Μιχαὴλ
Μιχαὴλ Κατσολούδης
Π. Χ'' Ἀνδρέου.

ΕΝ ΤΩ ΕΠΑΡΧ. ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΩ ΠΑΦΟΥ

Ἀρ. Διατάγματος 261)15
Ἀρ. αἰτήσεως 233)15

Ἐνώπιον τοῦ κ. Π. Χριστοπούλου, Δικαστοῦ.

ΜΕΤΑΞΥ

Καφοὺς Ραμαδὰν Ἐφ.
ἐξ Ἐνάγοντος
καὶ
Ἰωάννη Σάββα
ἐξ Ἁγίου Δημητριανοῦ καὶ νῦν ἀγνώστου διαμονῆς Ἐναγομένου.

Τῇ αἰτήσει τοῦ Κου Σπ. Π. Μαυρομμάτη Δικηγόρου τοῦ ἐνάγοντος γνωμένῃ σήμερον πρὸς τὸ Δικαστήριον τοῦτο καὶ μετὰ τὴν ἀνάγνωσιν τῆς ἐνόρκου ὁμολογίας τοῦ ἐνάγοντος, ἐξ ἧς φαίνεται ὅτι ὁ τόπος τῆς διαμονῆς τοῦ ἐναγομένου εἶναι ἄγνωστος, τὸ Δικαστήριον τοῦτο ἄκουσαν τὰ ὑπὸ ἢ ἐκ μέρους τοῦ ἐνάγοντος λεχθέντα, Διατάττει ἵνα ἡ πρὸς τὸν ἐναγόμενον ἐπίδοσις τῆς εἰδοποιήσεως ἐν τῇ παρούσῃ αἰτήσει γίνῃ 1) Διὰ τῆς προσκολλήσεως ἀντιγράφου τῆς τοιαύτης εἰδοποιήσεως μετ' ἀντιγράφου τοῦ παρόντος διατάγματος, ἐπὶ τοῦ πίνακος τῶν εἰδοποιήσεων τοῦ Δικαστηρίου τούτου 2) Διὰ τῆς δημοσιεύσεως ἐν εἴδει εἰδοποιήσεως περιλήψεων ἀντιγράφων εἰς δύο συνεχῆ φύλλα τῆς ἐν Λευκωσίᾳ ἐκδιδομένης ἐφημερίδος «Κυπριακὸς Φύλαξ» καὶ 3) διὰ προσκολλήσεως τοιούτων ἐπὶ τῆς τελευταίας ἐν Ἁγίῳ Δημητριανῷ διαμονῆς τοῦ Ἐναγομένου. Πρὸς τούτοις τὸ Δικαστήριον διατάττει ἵνα ὁρισθῇ δικάσιμος ἡ 5 ἡμέρα Ἰανουαρίου 916, ἡ ὥρα 9π τῆς πρωΐας διὰ τὴν ἀκρόασιν τῆς ὑπὸ τὸν ἄνω ἀριθμὸν καὶ τίτλον αἰτήσεως, καὶ ἵνα, ἐὰν ὁ ἐναγόμενος ἀμελήσῃ νὰ ἐμφανισθῇ κατὰ τὴν ὁρισθεῖσαν ἡμέραν, οἱαδήποτε περαιτέρω εἰδοποίησις ἐν τῇ παρούσῃ αἰτήσει δίδηται πρὸς τὸν ἐναγόμενον διὰ τῆς προσκολλήσεως ἀντιγράφου ἐκ τοιαύτης εἰδοποιήσεως ἐπὶ τοῦ πίνακος τῶν εἰδοποιήσεων τοῦ Δικαστηρίου τούτου.

Τῇ 5ῃ Νοεμβρίου 1915

(ὑπογρ) **Π. Χριστόπουλος**
Δ.Ε.Π.

Ὅτι πιστὴ μετάφρασις

Βλ. Π. Μαυρομμάτης
Β. Π.

* * * *

ΕΠΑΡΧ. ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΝ ΠΑΦΟΥ

Ἀρ. αἰτήσεως 233)15.

ΜΕΤΑΞΥ

Καφοὺς Ραμαδὰν Ἐφ.
Ἐνάγοντος
καὶ
Ἰωάννη Σάββα
ἐξ Ἁγ. Δημητριανοῦ καὶ νῦν ἀγνώστου διαμονῆς Ἐναγομένου.

Τῷ ἄνω Ἐναγομένῳ.

Εἰδοποιεῖσθε ὅτι ἡ 5η Ἰανουαρίου 1916 καὶ ὥρα 9η τῆς πρωΐας ὡρίσθη πρὸς ἀκρόασιν τῆς αἰτήσεως τοῦ ἐνάγοντος, δι' ἧς ζητεῖ οὗτος τὴν ἐκποίησιν τῆς ἀκινήτου ὑμῶν περιουσίας πρὸς ἱκανοποίησιν τῆς ὑπ' ἀριθ. 331/432 καὶ ἡμερομ. 14. Σεπτεμβρίου 1915 ἀποφάσεως τοῦ Κωμοδικείου Πάφου καὶ εἰς πάντα τὰ ἔξοδα.

Τῇ 5 Νοεμβρίου 1915.

Διὰ τὸν αἰτητὴν
καὶ διὰ Z. I. Μαλαματένιον

(ὑπ) **Σ. Π. Μαυρομμάτης**
Δικηγόρος.

Διὰ τὸ πιστὸν τοῦ ἀντιγράφου

Βλ. Π. Μαυρομμάτης
Β. Π.

ΔΗΛΩΣΙΣ

Ἐπειδή τινες τῶν πλειοδοτούντων εἰς τὴν δημοπράτησιν τῆς ἐν τῇ ἐνορίᾳ

ΤΑ ΕΝ ΕΛΛΑΔΙ

—Ὁ Βασιλεὺς Κωνσταντῖνος ὑπὲρ τῆς Συνεννοήσεως.

Ὁ διαπρεπὴς ἱστορικὸς καὶ Γερουσιαστὴς γάλλος Ἰωσὴφ Ρενὰχ ἔγραψε πρὸς τὸ Λονδίνειον «Ἑωθινὸν Ταχυδρόμον, (*Morning Post*) μακρὰν ἐπιστολὴν ἐν ᾗ ἐκθέτει τὰ οὐσιωδέστερα μέρη τῆς ἀλληλογραφίας του μετὰ τοῦ Βασιλέως Φερδινάνδου τῆς Βουλγαρίας, ἐξ ἧς δείκνυται ἡ ἀπιστία καὶ δολιότης τοῦ Ἡγεμόνος τούτου.

Ὡς συμπέρασμα τῆς ἀλληλογραφίας του ὁ κ. Ρενὰχ ἐπάγεται τάδε:

«Ἐβεβαιώθην ὑπὸ ἀρίστης αὐθεντίας ὅτι ὁ Φερδινάνδος δὲν εἶχεν ἀποψιν ὑπὲρ τῶν Γερμανικῶν Αὐτοκρατοριῶν μέχρι τοῦ Μαρτίου (1915). Τὰ ἀναλλοίωτα αἰσθήματα, περὶ ὧν διεβεβαίου με ἐν τηλεγραφήματί του τῆς 12 Φεβρουαρίου μετεβάλλοντο. Κατ' Ἀπρίλιον ἡ προδοσία, μία τῶν χυδαιοτάτων ἐν τῇ ἱστορίᾳ, συνετελέσθη ὡς γεγονὸς καὶ ὁ πρέσβυς τῆς Ρουμανίας ἐν Σόφιᾳ μετέδωκε τοῦτο εἰς τὴν Κυβέρνησίν του, ἥτις ἀνεκοίνωσε τὴν πληροφορίαν πρὸς τὰς Δυνάμεις τῆς Τριπλῆς Συνεννοήσεως. **Κατὰ τὸν αὐτὸν χρόνον, ὁ Βασιλεὺς τῶν Ἑλλήνων ἀπέστειλε μήνυμα πρὸς μίαν τοὐλάχιστον τῶν Τριῶν Συμμαχων Κυβερνήσεων.** Ὄνιως ἀπέστειλε δύο μηνύματα ὁ Βασιλεὺς Φερδινάνδος ὅμως ἐξηκολούθει νὰ διαμαρτύρεται ὅτι θὰ παρέμενε τοὐλάχιστον οὐδέτερος καὶ ὅτι ἀπὸ καρδίας παρέμενε φίλος τῆς Ρωσσίας, τῆς Ἀγγλίας καὶ τῆς Γαλλίας.

—Σφοδραὶ συζητήσεις ἐν τῇ Βουλῇ.

Τῆς ὑπουργικῆς κρίσεως ἐν Ἑλλάδι προηγήθησαν ὡς ἐμφαίνουσι συνοπτικαὶ τηλεγραφικαὶ περικοπαί, σφοδραὶ καὶ βιαιοπαθεῖς συζητήσεις.

Ὁ κ. Βενιζέλος φέρεται ὅτι ἔκαμε νέας ἀποκαλύψεις, καθ' ἃς μετὰ τὴν ἔξοδον τῆς Βουλγαρίας οἱ σύμμαχοι τῆς Συνεννοήσεως παρεχώρησαν εἰς τὴν Ἑλλάδα ἐν περιπτώσει νίκης μέρος τοῦ Βιλαετίου τῆς Προύσσης καὶ τὴν Βουλγαρικὴν Θρᾴκην. Περὶ Κύπρου οὐδένα ἔκαμε λόγον ὁ κ. Βενιζέλος, ἥτις προσεφέρθη ὕστερον πρὸς τὸν κ. Ζαΐμην. Ὅπερ δὲ παράδοξον, ἕνεκα τηλεγραφικῆς ἴσως παραδρομῆς εἰς τὴν Ἑλλάδα παρεχωρεῖτο τὰ μέρη τοῦτα, ἐὰν διέφερεν αὕτη μόνον τὰς μικροτέρας μονάδας τοῦ στόλου της οὐχὶ δὲ καὶ τὸν στρατόν.

—Ὁ Βασιλεὺς ἐξαίρετος στρατηγὸς οὐχὶ καὶ ἔμπειρος πολιτικός.

Μετὰ βιαιοπαθείας ἀπήντησε πρὸς βουλευτὴν, χαρακτηρίσαντα αὐτὸν ὡς ἀντιδυναστικόν. Ὁ Ρέουτερ τὸ σχετικὸν μέρος τῆς ἀγορεύσεως τοῦ κ. Βενιζέλου μετέδωκεν ὡς ἑξῆς.

Λονδῖνον, 13)5.—Ἡ συνεδρίασις τῆς Ἑλληνικῆς Βουλῆς ἐσημειώθη διὰ ταραχωδῶν σκηνῶν. Ὁ κ. Βενιζέλος ἐτήρησεν ἔντονον στάσιν εἰς τὴν ἐπίθεσιν κατὰ τῆς Κυβερνήσεως. Ἀπαντῶν εἰς ζωηρὰν ἐτκρισιν ἑνὸς βουλευτοῦ, ὅστις τὸν κατηγόρησεν ὅτι ἔχει ἀμφιβολίας περὶ τοῦ πατριωτισμοῦ τοῦ Βασιλέως, ὁ κ. Βενιζέλος ἐδήλωσεν ὅτι δὲν ἤθελε ν' ἀναμίξῃ τὸ ὄνομα τοῦ Βασιλέως, εἰς τὴν συζήτησιν, ἀλλ' ἀφοῦ ἀνεκινήθη τὸ ζήτημα, πρέπει νὰ εἴπῃ ὅτι εἰς μίαν συνταγματικὴν Κυβέρνησιν, τὸ Στέμμα δὲν ἔχει θέσιν εἰς τὰς εὐθύνας της. ~~Μόνον~~ ἄφρονες πολιτικοὶ ἀρχηγοὶ δύνανται νὰ σκέπτωνται νὰ ὀχυρώνται ὄπισθεν τοῦ Στέμματος· τὸ ὁποῖον εἶνε ἀνεύθυνον. Εἶναι ἀνάγκη νὰ λέγεται ὅτι ὁ Βασιλεὺς ἐπιθυμεῖ τὴν καταστροφὴν τῆς χώρας, ἀλλ' ἡ Ἑλλὰς εἶνε συνταγματικὸν Βασίλειον καὶ πᾶσα ἡ εὐθύνη βαρύνει τὴν Κυβέρνησιν.

Παραδέχεται ὅτι τὸ Στέμμα ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ διαφωνῇ μετὰ τῆς ὑπευθύνου Κυβερνήσεώς του, ἀλλὰ μετὰ τὰς τελευταίας ἐκλογὰς πᾶσα διαφωνία εἶνε ἐκτὸς τοῦ ζητήματος καὶ τὸ Στέμμα δὲν ἔχει τώρα τὸ δικαίωμα νὰ διαφωνῇ μὲ τὴν Κυβέρνησιν.

Ὁ Βασιλεὺς εἶνε ἐπιφανὴς στρατηγός, ἀλλὰ δὲν εἶνε ἐξ ἴσου πεπειραμένος εἰς τὰ πολιτικά.

Σ Σ.Κ.Φ Ἐντούτοις εἰς περιστάσεις λίαν σοβαρὰς ἡ Α. Μ ὁ Βασιλεὺς ἐπεδείξατο μετὰ τῆς στρατηγικῆς ἰδιοφυΐας Του καὶ ἀνωτέραν διπλωματικὴν ὀξυδέρκειαν τοῦ κ. Βενιζέλου

Τὸν Ἑλληνοβουλγαρικὸν πόλεμον προεῖδεν ὁ Βασιλεὺς Κωνσταντῖνος, καὶ πρὸς τοῦτο παρεσκεύασε τὸν στρατόν του καὶ τὸν ὡδήγησεν εἰς τὴν νίκην, ἐνῷ ὁ κ Βενιζέλος, παρέδιδε τὴν Ἑλληνικωτάτην Θρᾴκην ἀστόργως καὶ ἐθυσίαζε τὴν Ἀνατολικὴν Μακεδονίαν χάριν τῶν χιμαιρικοῦ Βαλκανίου Συνδέσμου. Ἂς ἀφαιρεθῇ ὁ Ἑλληνοβουλγαρικὸς πόλεμος, καὶ ἡ Βουλγαρία ἀπομένει κυρίαρχος τῆς Βαλκανικῆς καὶ ἀδιαφιλονίκητος κληρονόμος τῆς Βυζαντιακῆς Αὐτοκρατορίας, Ἑλλὰς δὲ καὶ Σερβία δορυφόροι αὐτῆς πειθήνιοι

—Ἡ διάλυσις τῆς Βουλῆς.

Μετὰ τὴν κατιφὴν ψῆφον τοῦ σφαγιστικοῦ νομοσχεδίου, διὰ τὸ ὁποῖον ἡ Κυβέρνησις Ζαΐμη προὐκάλεσε ψῆφον ἐμπιστοσύνης, μετὰ τολμηρᾶς πεποιθήσεως ἐγράψαμεν ἐν τῷ προηγηθέντι φύλλῳ ὅτι μοιραίως ἡ Βουλὴ θὰ διελύετο, ἐξέθεμεν δὲ τότε τοὺς πείθοντας ἡμᾶς λόγους. Δὲν ἐλήφθησαν ἔτι τὰ χυδρομικὰ λεπτομέρειαι τῶν ἐν τῇ Βουλῇ συζητήσεων, καὶ τῶν κατὰ τὴν ὑπουργικὴν κρίσιν. Αἱ τηλεγραφικαὶ πληροφορίαι ὅμως δεικνύουν ὅτι ἡ Α. Μ. ὁ Βασιλεὺς πᾶσαν κατίβιλε προσπάθειαν ὅπως ἀποσοβηθῶσιν ἡ διάλυσις τῆς Βουλῆς καὶ αἱ βουλευτικαὶ ἐκλογαί, οὐδὲν ὅμως κατωρθώθη κατὰ τῆς ἀκαταμαχήτου δυνάμεως τῶν πραγμάτων, καὶ τὰ πρακτορεῖα ἀνήγγειλαν ὅτι διὰ Β. Διατάγματος διελύθη μὲν ἡ Βουλή, διετάχθησαν δὲ νέαι ἐκλογαὶ διὰ τὴν 6)19 προσεχοῦς Δεκεμβρίου, τοῦθ' ὅπερ εἶνε τὸ μὴ χεῖρον.

—Ἡ ἐπέτειος τῆς ἀνακτήσεως τῆς Θεσσαλονίκης.

Μετὰ πάσης λαμπρότητος καὶ μεγαλοπρεπείας ἐπανηγυρίσθη ἐν Ἀθήναις μάλιστα καὶ ἐν Θεσσαλονίκῃ ἡ ἐπέτειος τῆς ἀνακτήσεως τῆς Μακεδονικῆς πρωτευούσης, καὶ καθ' ἅπασαν τὴν Ἑλλάδα ἐγένοντο ἐπὶ τῇ ἐνδόξῳ ἐπετείῳ πανηγυρικαὶ τελεταί.

Ἐν Ἀλεξανδρείᾳ ἐν μέσῳ πολυπληθεστάτου Ἐκκλησιάσματος ἐτελέσθη δοξολογία ἐν τῷ Ἱ. Ναῷ Ἁγ. Σάββα ὑπὸ τοῦ Πατριάρχου, παρισταμένων τῶν Προξενικῶν καὶ Κοινοτικῶν ἀρχῶν. Μετὰ τὴν κατανυκτικὴν δοξολογίαν ἡ Α.Θ.Μ. ὁ Πατριάρχης κ. Φώτιος, εἶπε θαυμάσιον, ὡς γράφουσι, λόγον, ὃν ἐπέστειψαν βροντώδεις ζητωκραυγαὶ ὑπὲρ τοῦ Ἔθνους, ὑπὲρ τοῦ Ἕλληνος Στρατοῦ καὶ ὑπὲρ τοῦ νικητοῦ Στρατηλάτου Βασιλέως.

Ἐν Καΐρῳ ὡσαύτως καὶ ὅπου κοινότητες ἑλληνικὴ ἀνεπέμφθησαν αἰνοι τῷ Κυρίῳ ἐπὶ τῇ ἐθνοχαρμοσύνῳ ἐπετείῳ.

—Ὁ Διάδοχος εἰς Θεσσαλονίκην.

Τὸ ἀπόγευμα τῆς 28 Ὀκτωβρίου ἡ Α. Β. Υ. ὁ Διάδοχος ἐν συνοδείᾳ τοῦ ὑπασπιστοῦ Του καὶ τοῦ ἀντιστρατήγου κ. Μοσχοπούλου ἐνήργησεν ἐπιθεώρησιν τοῦ τρίτου Στρατιωτικοῦ Σώματος καὶ κατηυχαριστήθη ἐκ τῆς ἐπιθεωρήσεως.

Ὁ Διάδοχος ὁμιλῶν μετὰ τὴν ἐπιθεώρησιν εἰς κύκλον ἀνωτέρων ἀξιωματικῶν ἐξέφρασε τὴν εὐχαριστησίν του διά τε τὸ ἠθικὸν καὶ τὸ παράστημα τῶν ἀνδρῶν. «Μὲ τοιοῦτον στρατὸν εἶπε θὰ δυνηθῶμεν νὰ διεκδικήσωμεν τὰ δίκαια τῆς φυλῆς μας.»

—Οἱ σωματοφύλακες τοῦ Βασιλέως.

Τώρα ἐγνώσθη μία ἐντύπωσις τοῦ ἐνδόξου Γάλλου στρατηγοῦ Ἡῶ ἀπὸ τῆς ἐν Ἀθήναις συντόμου διαμονῆς του κατὰ τὴν μετάβασίν του εἰς τὸ Ρωσσικὸν μέτωπον.

Ὁ Στρατηγὸς ἰδὼν τὴν ἀνακτορικὴν φρουρὰν κατὰ τὴν ἐπίσκεψίν του πρὸς τὸν Βασιλέα ἐξέφρασε τὸν ἐν θυσιασμὸν του διὰ τοὺς Κρῆτας καὶ τοὺς Εὐζώνους σωματοφύλακας τῆς Α. Μεγαλειότητος

—Εἶνε ζήτημα, εἶπεν, ἂν εἰς ὅλην τὴν Εὐρώπην ὑπάρχει Βασιλεύς, ὅστις νὰ ἔχῃ εἰς τὴν ὑπηρεσίαν Του ἄνδρας τόσον ὡραίους καὶ τόσων γραφικοὺς ὅσον οἱ Κρῆτες καὶ οἱ εὔζωνοι σας Μεγαλειότατε!

—Συμμαχικὸν δάνειον.

Ὁ Ρέουτερ ἤγγειλε τῇ 29)11 ὅτι ἡ Μ. Βρεττανία, ἡ Γαλλία καὶ ἡ Ρωσσία ἀρχωρίσαν δάνειον 40 ἑκατομ. φρ. εἰς τὴν Ἑλλάδα. Τὸ χρῆμα εἶνε ἤδη εἰς τὴν διάθεσιν τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως. Ὑποτίθεται ὅτι ὁ κ. Σκουλούδης ἐπωφήσατο ἐπικαίρους δηλώσεις περὶ συνεχοῦς οὐδετερότητος καὶ εἰλικρινεστάτης εὐμενείας.

—Ἀποχώρησις τοῦ κ. Βενιζέλου.

Ἡ αἰγυπτιακὴ ἀραβόφωνος «Μοκάταμ» ἐδημοσίευσεν τηλεγράφημα, καθ' ὃ ὁ κ. Βενιζέλος ἐδήλωσε πάλιν ὅτι θὰ ἀποχωρήσῃ τῆς πολιτικῆς, ἀπεχόμενος τῶν προσεχῶν ἐκλογῶν.

—Δηλώσεις τοῦ κ. Σκουλούδη.

Λονδῖνον 26)8.—Οἱ «Τάϊμς» μανθάνουν ὅτι ὁ κ. Σκουλούδης ἐν συνεντεύξει ἐδήλωσεν ὅτι προτίθεται νὰ τηρήσῃ σιγὰν ἀκροατὴς εὐμενείας ἐναντι τῆς Συνεννοήσεως.

—Αἱ νέαι παραχωρήσεις.

Λονδῖνον 24)6.—Κατὰ τηλεγράφημα ἐξ Ἀθηνῶν ὁ κ. Βενιζέλος ἐδήλωσεν ὅτι αἱ παραχωρήσεις ~~ἃς~~ ὑπεσχέθησαν εἰς τὴν Ἑλλάδα οἱ Σύμμαχοι ὅταν νικήσουν ἦσαν αἱ ἑξῆς: Ἡ Ἑλλὰς θὰ ἐλάμβανε μέρος τοῦ βιλαετίου τῆς Προύσης καὶ Θρακικῆς Βουλγαρίας, ὁπότε ἡ Βούλγαρία θὰ περιωρίζετο εἰς τὰ ὄρια ἅτινα εἶχε πρὸ τῶν Βαλκανικῶν πολέμων. Εἰς ἀντάλλαγμα ἡ Συνεννόησις ἐζήτει μόνον τὴν συνεργασίαν τῶν μικροτέρων ναυτικῶν μας μονάδων.

Ο ΠΟΛΕΜΟΣ ΕΝ ΣΕΡΒΙΑ.

Ἐκ τοῦ Λονδ. «Χρόνου» ἐρανιζόμεθα τὰς ἀκολούθους συνοπτικὰς ἀγγελίας περὶ τῆς πολεμικῆς δράσεως ἐν Σερβίᾳ:

23)5 Νοεμβρίου

Ἡ μάχη τῆς Ναϊσσοῦ (Νύσσης) ἤρχισεν, οἱ Βούλγαροι ἐξεβίασαν τὴν θέσιν Τρεσίπαπα, 20 μίλια βορειοανατολικῶς τῆς πόλεως, καὶ ἀγρία μάχη προχωρεῖ κατὰ μῆκος τῶν ὑψωμάτων τῶν δεσποζόντων τῆς κοιλάδος τοῦ Νισσαύα ποταμοῦ. Ἀπὸ τοῦ Ηιρὲτ οἱ Βούλγαροι ἐπροχώρησαν 25 μίλια ἀπὸ τῆς Ναϊσσοῦ καὶ ἀπὸ τῆς Βλατίνας ἀπειλοῦσι τὴν Λεσκοβάτζ, 30 περίπου μίλια νοτίως.

Ἡ ἅλωσις τοῦ Κραγούγεβατς, τοῦ Σερβικοῦ ὁπλοστασίου ὑπὸ τῶν Γερμανῶν, φέρει τούτους εἰς ἀπόστασιν 65 μιλίων ἀπὸ τῆς Ναϊσσοῦ. Ἐπειδὴ φαίνεται ὅτι μόνον ἱππικὸν ἐνεργεῖ μεταξὺ Βαλγεύου καὶ Οὐσσίτζε, δεξιὰ τῆς Αὐστρογερμανικῆς προελάσεως, τῶν ἐπιδιωκόντων τὸ δεξιὸν περιστέλλεται εἰς τὴν γραμμὴν ἀπὸ Μιλάνοβατζ διὰ Κραγιούγεβατς ἕως ταῦ ποταμοῦ Μοραύα.

Ἅλωσις τοῦ Κραβεούγεβατς.

Ἐπίσημος αὐστριακὴ ἀγγελία:—

Βιέννη 19)1 Νοεμβρίου

Εἰς τὴν περιοχὴν δυτικῶς τοῦ Μεγάλου Μοραύα, αἱ συμμαχικαὶ δυνάμεις διεξάγουσι τοπικὰς ἐπισθοφυλακῶν μάχας ἔφθασαν εἰς τὰ ὑψώματα νοτίως καὶ νοτιανατολικῶς τοῦ Μιλάνοβατζ καὶ Κραγιούγεβατζ. Μεταξὺ τῆς 7—8 πρωΐνης ἡ Αὐστριακὴ σημαία ἐπήφθη ἐπὶ τοῦ ὁπλοστασίου καὶ τῶν στρατώνων τοῦ Κραγιουγεβατζ, καὶ μικρὸν ὕστερον ἡ γερμανικὴ σημαία. Εἰς τὴν γωνίαν μεταξὺ τῶν ποταμῶν Μοραύα καὶ Ρεσσαύα, τὰ γερμανικὰ στρατεύματα, μετὰ μάχην κρατερὰν, ἐκυρίευσαν τὸ δεσπόζον τοῦ Τριουνόβου ὕψος.

Ἡ δλη καταληφθεῖσα λεία ὑπὸ τῶν Γερμανικῶν καὶ τῶν Αὐστρουγγρικῶν στρατευμάτων ὑπὸ τὸν στρατηγὸν Καῖβες μέχρι τοῦδε εἶνε 20 ἀξιωματικοί, 6,600 ἄνδρες, 32 τηλεβόλα, 9 μηχ. τηλεβόλα, ὑπὲρ τὰς 30 φορτηγὰς ἁμάξας, εἰς προβολεύς, πολλὰ τυφέκια, πυρομαχικά, μεγάλαι ποσότητες πυρομαχικῶν πεζικοῦ, καὶ ἐπὶ τούτοις 45 παλαιοὶ ἢ διερρηγμένοι σωλῆνες τηλεβόλων.

Σ Σ.Χ. Διὰ τῆς πτώσεως τοῦ Κραγούγεβατς οἱ Σέρβοι ἀπέβαλον τὸ κυριώτατον ὁπλοστάσιον αὐτῶν. Ἡ πόλις, ἥτις κεῖται ἐπὶ τοῦ ποταμοῦ Δεσνίτζα, κεῖται εἰς τὸ μέσον περίπου τῆς ὁδοῦ ἀπὸ Βελιγραδίου εἰς Ναϊσσόν. Μία διακλάδωσις συνδέει αὐτὴν μετὰ τοῦ σιδηροδρόμου ἀπὸ Βελιγραδίου—Νοϊσσοῦ εἰς Λέποβον καὶ κατεσκευάσθη μία ἐπέκτασις νοτίως τοῦ Κοαλιεύου· ὁ πληθυσμὸς ἀνέρχεται εἰς 20,000 Κατὰ τὸν ὑπὲρ ἐλευθερίας πόλεμον κατὰ τὸ πρῶτον ἥμισυ τοῦ παλαιῶνος, τὸ Κραγούγεβατζ ἦτο ἡ Σερβικὴ ἐθνικὴ πρωτεύουσα.

—Εἴκοσι μίλια ἀπὸ τῆς Ναϊσσοῦ.

Ἀλστελλέθαμον 19)1.—Τηλεγράφημα ἐκ Σόφιας διὰ Βερολίνου παρέχει τὸ ἀκόλουθον ἐπίσημον ἀνακοινωθὲν, περὶ τῆς μάχης τῆς 16)29 Ὀκτωβρίου.

«Τὰ Βουλγαρικὰ στρατεύματα ἐξηκολούθησαν τὴν δίωξιν αὐτῶν καθ' ὅλον τὸ μέτωπον, καὶ ἔφθασαν εἰς τὸ μεταίχμιον μεταξὺ Τιμὸκ καὶ Μοραύα, δυτικῶς τοῦ Κνιάζεβατζ.

Νοτιανατολικῶς τοῦ Κνιάζευατζ κατελάβομεν, μετὰ σφοδρὰν μάχην, τὴν ὑροσειρὰν Τρεσίπαπα, ἐξ ἧς αἱ ὁδοὶ ἄγουσιν εἰς Ναϊσσὸν καὶ Βέλα-Παλάγκα.

Εἰς τὴν κοιλάδα τοῦ Βουλγαρικοῦ Μοραύα, μετὰ σφοδρὰν μάχην ἐκυριεύσαμεν τὴν πόλιν Γαρδελίζιτζα ἥτις κεῖται ἐπὶ τῆς ἑνώσεως τῆς ὁδοῦ ἀπὸ Βράνιας εἰς Λεσκοβάτζ καὶ τῆς ὁδοῦ διὰ τῆς Κοιλάδος τοῦ Βρασίνα.

Εἰς τὴν περιοχὴν τοῦ Κατσανίκ οἱ Σέρβοι ἐπετέθησαν κατὰ φάλαγγος, ἥτις ~~διέρρηξε~~ ἐλάσσει ἐκεῖ. Ἀπεκρούσθησαν. Κατὰ τὴν δίωξιν τοῦ ἐχθροῦ ἐκυριεύσαμεν δύο τηλεβόλα μετὰ τῶν συζυγιῶν αὐτῶν καὶ πολλὰ πολεμοφόδια.

Εἰς Σκόπεια εὕρομεν 10,000 τυφέκια διαφόρων τύπων, 950 βλίδας πυρίτιδος, 15,000 κιβώτια φυσιγγίων, καὶ μεγάλας ποσότητας ἄλλου πολεμικοῦ ὑλικοῦ.

—Πρέσυτερ.

Κατ' ἀνακοινωθὲν ἐκ Σόφιας τῆς 17)30 Ὀκτωβρίου, ληφθὲν δι' ἀσυρμάτου, οἱ Βούλγαροι ~~ἐκυρίευσαν~~ κατέλαβον Βαλὲ-Παλάγκα κατὰ τὰ μέσον τῆς ὁδοῦ μεταξὺ Πιρὲτ καὶ Ναϊσσοῦ.

—Ἡ ἀλλεκὴ μάχη εἰς τὰ σύνορα.

Παρίσιοι 19)1.

Ἐπίσημον ἀνακοινωθὲν ἐκδοθὲν τῇ μεταμεσημβρίᾳ ταύτῃ διαλαμβάνει τὰ ἑξῆς:

Αἱ Βουλγαρικαὶ δυνάμεις κατέχουσαι τὴν Ἄστιβον (Ἰστίπ) τῇ 14)27 Ὀκτωβρίου ἀπέστειλαν κατοπτευτικὸν ἀπόσπασμα πρὸς τὴν Κριβολάκ. Τὸ ἀπόσπασμα ἐστράφη ὀπίσω ἐνώπιον τῶν προφυλακῶν μας, ἄνευ μάχης. Ἐγένοντο διαλείπων κανονιοβολισμὸς καὶ ἀψιμαχία οὐχὶ σημαντικὴ μεταξὺ Ραπρόβου καὶ τῆς Βουλγαρικῆς μεθορίου, ὅπου ὁ ἐχθρὸς ἐχρησιμοποίησε τηλεβόλον μεγάλου διαμετρήματος, τὸ πῦρ ὅμως τούτου οὐδὲν ἐπέφερεν ἀποτέλεσμα.

Μάχη περιπολιῶν καὶ διαλείπον πῦρ πυροβολικοῦ ἐγένετο εἰς τὸν τομέα Κρέβνας τοῦ Ραπρόβου.

Ἀπὸ τοῦ Κριβολάκ σφοδρὸς κανονιοβολισμὸς ἠκούετο πρὸς τὴν διεύθυνσιν τῶν Βελεσσῶν.

Ἐπὶ τοῦ Δουνάβεως.

Βουκουρέστιον 13)26 Δεκεμβρίου.

Τηλεγράφημα ἐκ Τοῦρνο-Σεβερίνου λέγει ὅτι τὴν πρωΐαν ταύτην ἀποσπάσματα αὐστριακοῦ πεζικοῦ καὶ ἱππικοῦ κατέλαβον τὸ Σερβικὸν χωρίον Κοστὺλ ἐπὶ τῆς ἐναντι ὄχθης τοῦ Δουνάβεως. Ὁμίλοι ἐκ τῶν κατοίκων συναθροίσθησαν ἐπὶ τῆς ὄχθης ποιοῦντες σημεῖα πρὸς τοὺς Σέρβους πρόσφυγας.

Τὸ χωρίον Πέτροβον κατεστράφη ὑπὸ τῶν Οὔγγρων οἵτινες διέπραξαν πολλὰς βαρβαρότητας.

Αἱ Αὐστροουγγρικαὶ ἀρχαὶ ἐγκατεστάθησαν εἰς τὰ δημόσια κτίρια τοῦ Κλαδόβου. Αἱ Ρουμανικαὶ ἀρχαὶ τοῦ Τοῦρνο—Σεβερίνο διανέμουσι βοηθήματα εἰς πολλὰς χιλιάδας Σέρβων πρόσφύγων.

—Κατατρόπωσις τῶν Βουλγάρων.

Παρίσιοι, 23)5.—Οἱ Βούλγαροι ἐχυρώνονται πρὸ τοῦ Κριβολὰκ 200 μέτρα ἀπὸ τῶν Γαλλικῶν ἐμπροσθοφυλακῶν. Ὁ ἀγὼν ἐξακολουθεῖ πρὸς βορρᾶν τοῦ Ράμπροβο. Οἱ Γάλλοι κατέλαβον τὰς γεφύρας, βορειοδυτικῶς τοῦ Κριβολάκ.

—Οἱ Βούλγαροι, παρὰ τὴν σφοδρὰν παρασκευὴν τοῦ πυροβολικοῦ των, ἀπέτυχον εἰς ἐπίθεσιν κατὰ τῆς κεφαλῆς γεφύρας ἀνηκούσης εἰς τοὺς Γάλλους ἐν Κριβολάκ. Οἱ Γάλλοι μάλιστα τὴν ἰδίαν ἡμέραν κατέλαβον δύο χωρία δυτικῶς καὶ ἀνατολικῶς τοῦ Ραμπρόβου καὶ ἐπετέθησαν κατὰ τῶν ὑψωμάτων τῶν συνόρων.

Παρίσιοι 25)7.—Οἱ Βούλγαροι βομβαρδίζουν σφοδρῶς ἀλλὰ εἰς μάτην, τὰς Γαλλικὰς θέσεις εἰς Κριβολάκ. Αἱ Βουλγαρικαὶ ἐπιθέσεις ἐν τῷ διαμερίσματι τοῦ Περλεπὲ προσκρούουσι εἰς λυσσώδη ἀντίστασιν ἐκ μέρους τῶν Σέρβων. Νέα στρατεύματα ἀναχωροῦσι διὰ τὸ Σερβικὸν μέτωπον, ἐπίσης κατευθύνονται ἀποστολαὶ ὅπλων καὶ πολεμοφοδίων, ὡς καὶ τροφίμων.

Τῇ π. Πέμπτῃ οἱ Βούλγαροι ἐπετέθησαν κατὰ τῶν χωρίων Κρουσεβίττα καὶ Σίρκοβο ἅτινα εἶχον αὐτὰ λάβῃ τὴν προτεραίαν, οἱ Γάλλοι, οἵτινες, ἀπέκρουσαν τὰς ἐπιθέσεις καὶ εἶτα ἀντεπετέθησαν καταλαβόντες καὶ τὸ χωρίον Σίσεβο. Κατέλαβον ἐπίσης καὶ μίαν κορυφὴν μεθ' ὑψ φρουρίου βουλγαρικοῦ βορείως τοῦ Βαλαντάβου.

—Οἱ Σέρβοι ὑποχωροῦν ἐν τάξει.

Λονδῖνον, 25)6.—Τὸ Πρακτορεῖον Ρέουτερ μανθάνει ἐκ πηγῆς ἀξιοπίστου ὅτι ἡ συνοχὴ τοῦ Σερβικοῦ στρατοῦ διετηρήθη ὅπου ἦτο ἀναγκαία καὶ ὑποχωρεῖ ἐν τάξει, μαχόμενος γενναίως διὰ τὴν ἐπισθοφυλακήν.

Ἡ δύναμις τοῦ στρατοῦ εἶνε ἀνέπαφος.

Οἱ Σέρβοι ἐξεκένωσαν τὰ Κραγισύγεβατς ἐξ οὗ παρέλαβον πᾶν πολύτιμον.

Ὁ ἐχθρὸς μέχρι τοῦδε ἐπὶ τῶν δύο μετώπων ἐπλήρωσεν ἀκριβὰ πᾶσαν πρόοδον.

Οἱ Σέρβοι ἀποφεύγουν ἐπιμελῶς ἀποφασιστικὴν μάχην ἀναμένοντες τὴν κατάλληλον στιγμήν.

Οἱ κάτοικοι ἀκολουθοῦν τὸν στρατὸν προτιμῶντες τὸν ἐκπατρισμὸν των ἢ τὴν διαμονὴν αὐτῶν μεταξὺ τῶν ἐχθρῶν.

—Ποῦ εἶνε ὁ Ἕλλην. Στρατός.

Παρίσιοι 25)7.—Ὁ Σερβικὸς στρατὸς καταγίνεται ἤδη ἐκ νέου νὰ συγκεντωθῇ βαθμιαίως. Ἡ εἴδησις ἡ σχετικὴ μὲ τὴν συγκέντρωσιν Ἑλληνικῶν στρατευμάτων παρὰ τὸ Μοναστήριον διαψεύδεται ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων ἀξιωματικῶν, οἵτινες δηλοῦσιν ὅτι ὁ Ἑλληνικὸς στρατὸς ἔχει κανονικῶς συγκεντρωθῇ εἰς τὰ σύνορα, συμφώνως πρὸς τὸ Ἑλληνικὸν σχέδιον ἀναφορικῶς πρὸς τὴν κινητοποίησιν.

Ἀθῆναι, 26)7. Ἡ Σερβικὴ Πρεσβεία ἀγγέλλει ὅτι ὁ Βουλγαρικὸς στρατὸς κατερχόμενος ἐκ τῆς Παλαιᾶς Σερβίας πρὸς τὴν Μακεδονίαν διὰ Κιουπρουλοῦ καὶ Περλεπὲ, κατετροπώθη εἰς Ἰζβὲρ, κατόπιν, πολυώρου ἀγῶνος. Τὸ Γαλλικὸν πεζικὸν ἐτετάχυνε τὴν νίκην. Οἱ Σέρβοι κατέλαβον τὸ Ἰσβὲρ καὶ τὸ Γκράδσκο. Οἱ Βούλγαροι ἀπεδεκατίσθησαν καὶ αἱ δυνάμεις των ὑποχωροῦσιν ἤδη πρὸς τὴν διεύθυνσιν τοῦ Κιουπρουλοῦ. Ὁ ἐχθρὸς ἐξεκένωσε τὴν δεξιὰν ὄχθην τοῦ Ἀξιοῦ.

—Νίκαι τῶν Μαυροβουνίων.

Λονδῖνον 26)8.—Μαυροβουνιωτικαὶ ἐκθέσεις ἐπισήμου πηγῆς ἀναφέρουσιν ὅτι ἀπεγνωσμένως ἀγῶν διεξήχθη τὴν Παρασκευὴν εἰς τὰ σύνορα τῆς Ἐρζεγοβίνης. Ὁ ἐχθρὸς ἐπετέθη ἐπανειλημμένως, ἀλλ' ἀπεκρούσθη μὲ μεγάλας ἀπωλείας, ἐνῷ οἱ Μαυροβούνιοι ἐκυρίευσαν 4 τηλεβόλα, πολυάριθμα τυφέκια, ποσότητα πολεμοφοδίων καὶ ἄλλων χρησίμων προμηθειῶν. Ὁ ἐν τῷ σαντζακίῳ τοῦ Νόβι Παζὰρ ὅρων Μαυροβουνιωτικὸς στρατὸς ἐκυρίευσεν ἐπίσης τηλεβόλα καὶ ὑλικά.

—Μετάθεσις πρωτευούσης.

Τῇ 27)9 Νῦβρίου ἤγγελθη ὅτι ἡ Σερβικὴ Κυβέρνησις καὶ πάντα τὰ ἀρχεῖα τῶν Ὑπουργείων μετετέθησαν ἀπὸ Ναϊσσοῦ εἰς Ράζκαν, ἐν Νόβι—Παζάρ. Οἱ Σέρβοι κατέστρεψαν τὴν σιδηροδρομικὴν σήραγγα τῆς γραμμῆς Νύσσης Βελιγραδίου.

ΤΑ ΕΝ ΤΟΥΡΚΙΑ

Ἡ Βουλὴ καὶ ἡ Γερουσία ἐπανέλαβον τὰς ἐργασίας των πρὸ 15 σχεδὸν ἡμερῶν ἐνῷ τὸ Κομιτάτον ἀνέμενεν ὁμαλὴν πρόοδον τῶν ἐργασιῶν τῶν νομοθετικῶν σωμάτων, διότι εἶχε πεποίθησιν ὅτι οἱ παρ' αὐτοῦ διορισθέντες βουλευταὶ καὶ γερουσιασταὶ παρέμενον ἀφωσιωμένα ὄργανα αὐτοῦ, μετ' ἀληθοῦς κατακλήσεως παρετήρησεν ὁμάδας βουλευτῶν καὶ γερουσιαστῶν δειλὰ κατ' ἀρχὰς, ἀναφανδὸν ὕστερον δεικνυούσας ἀντιπολιτευτικὰς τάσεις. Οὕτως ἐν τῇ γερουσίᾳ ὁ Ἀχμὲτ Ριζὰ βέης, ὅστις φαίνεται ἡγέτης τῶν ἀντιπολιτευτικῶν τούτων ὁμάδων, καὶ εἶναι ἐκ τῶν ἐπιφανῶν τοῦ Κομιτάτου, ὑπέβαλεν ἐπερώτησιν εἰς τὴν Κυβέρνησιν δι' ἧς ἐρωτᾷ περὶ τῶν ἑξῆς ζητημάτων. 1ον) Ποία ἡ θέσις τῆς Τουρκίας ἀπὸ στρατιωτικῆς ἀπόψεως κατὰ τὸν ἐνιαύσιον πόλεμον, 2ον) Ποίας ἐπιτυχίας κατήγαγεν ὁ Τουρκικὸς στρατός, ὥστε νὰ δικαιολογηθῇ ὁ ἀπονεμηθεὶς εἰς τὴν Α. Μ. τὸν Σουλτάνον τίτλος τοῦ Γαζῆ. 3ον) Πῶς δικαιολογοῦνται οἱ διάφοροι τίτλοι καὶ βαθμοὶ οἱ ἀπονεμηθέντες εἰς τὸν Ἔμβερ πασὰν καὶ τοὺς περὶ αὐτὸν, 4ον) Ποία ἡ πολιτικὴ θέσις τῆς Τουρκίας ἀπέναντι τῶν συμμάχων της, 5